

Országgyűlési Napló

Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, Gelencsér Attila,***
Tordai Bence

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	14179
A temesvári népfelkelésről való megemlékezésről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	14179
A 2020. év Zrínyi Miklós-emlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	14179
A közbeszerzésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	14179
Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	14180
A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	14181
Egyes egészségügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14181
Egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14181
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. 14182	
A pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14182
A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. 14183	
A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14184
A tudományos kutatásról, fejlesztésről és innovációról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és az egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott, zárószavazás előtti módosító javaslatról történő döntés és az elhalasztott zárószavazás. 14184	
A Nemzeti Kulturális Tanácsról, a kultúrstratégiai intézményekről, valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	14184
Döntések előterjesztések tárgysorozatba vételéről	14185

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról történő határozathozatalok	14187
Gelencsér Attila jegyző.....	14187
Határozathozatal	14187
Tordai Bence jegyző	14187
Határozathozatal	14188
A Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	14188
Dr. Matolcsy György , a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előterjesztője.....	14188
Hadházy Sándor , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előadója	14192
Felszólalók:	
F Kovács Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	14193
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	14195
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	14201
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	14206
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd).....	14210
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	14214
Volner János (független)	14215
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	14220
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének előterjesztői válasza.....	14223
Hadházy Sándor , a Gazdasági bizottság előadójának előadói válasza.....	14227
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	14228
V. Németh Zsolt (Fidesz).....	14230
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	14231
Az ülés bezárása	14234

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
19. ülésnapja
2019. december 11-én, szerdán
(11.06 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Tordai Bence)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Az Országgyűlés őszi ülészakának 19. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépbén.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **temesvári népfelkelésről való megemlékezésről** szóló H/8034. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/8034/9. számon, összegző jelentését pedig H/8034/10. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/8034/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 167 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/8034/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 169 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **2020. év Zrínyi Miklós-emlékévvé nyilvánításáról** szóló H/8035. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/8035. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 169 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Soron következik a **közbeszerzésekre vonatkozó egyes törvények módosításáról** szóló T/8039. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a záró-

szavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8039/4. számon, összegző jelentését pedig T/8039/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8039/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8039/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 111 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 20 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/8023. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8023/7. számon, összegző jelentését pedig T/8023/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Keresztes László Lóránt indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Keresztes László Lóránt indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8023/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 136 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8023/10. számú

egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 135 igen szavazattal, 16 nem ellenében, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló 2016. évi XXX. törvény módosításáról** szóló T/8031. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8031. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 112 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes egészségügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/7847. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7847/5. számon, összegző jelentését pedig T/7847/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7847/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7847/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 153 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek az egészségügyi szolgáltatások fejlesztésével, valamint a bizonytalan minőségű, tisztázatlan háttérű egészségügyi szolgáltatók tevékenységének visszaszorításával összefüggő módosításáról** szóló T/8018. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8018/5. számon, összegző jelentését pedig T/8018/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8018/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8018/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 154 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **társasági adóról és az osztlékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosításáról** szóló T/8040. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8040/6. számon, összegző jelentését pedig T/8040/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8040/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8040/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 58 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról** szóló T/7842. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7842/4. számon, összegző jelentését pedig T/7842/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7842/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 30 (A kijelzőn 35 tartózkodás szerepel.) tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7842/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

(11.20)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 19 nem ellenében, 39 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **társadalombiztosítás el-látásaira jogosultakról, valamint ezen ellátá-sok fedezetéről** szóló T/8021. számú törvényjavas-lathoz benyújtott összegző módosító javaslatról tör-ténő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bi-zottság összegző módosító javaslatát T/8021/14. szá-mon, összegző jelentését pedig T/8021/15. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3. és 4. számú, az MSZP képviselőcsoportja a 6. és 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Elő-ször ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Demeter Márta in-dítványa. Ennek elfogadása kizárja a 6. számú módo-sító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Harangozó Tamás és Korózs Lajos indítványa. Kérdezem a tisztelt Or-szággyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Demeter Márta in-dítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Sza-vazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Korózs Lajos in-dítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Sza-vazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfo-gadja-e a Törvényalkotási bizottság 8021/14. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazza-nak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 37 tartózko-dás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisz-telt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8021/16. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Sza-vazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **pénzmosás és a terroriz-mus finanszírozása megelőzéséről és megaka-dályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló T/8028. számú törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zá-rószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző mó-dosító javaslatát T/8028/5. számon, összegző jelen-tését pedig T/8028/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-vényalkotási bizottság T/8028/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Sza-vazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 19 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisz-telt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8028/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Sza-vazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 150 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 19 tartózkodás mel-lett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tudo-mányos kutatásról, fejlesztésről és innováció-ról szóló 2014. évi LXXVI. törvény és az egyes kapcsolódó törvényi rendelkezések módosítá-sáról** szóló T/8032. számú törvényjavaslat-hoz be-nyújtott, zárószavazás előtti módosító javaslatról tör-ténő döntés és az elhalasztott zárószavazás. Arra fi-gyelemmel, hogy az Országgyűlés a december 3-ai ülésnapján a zárószavazás elhalasztásáról döntött, az előterjesztő T/8032/9. számon zárószavazást előké-sztő módosító javaslatot nyújtott be. A Törvényalko-tási bizottság zárószavazás előtti módosító javaslatát T/8032/10. számon, zárószavazás előtti jelentését pe-dig T/8032/11. számon terjesztette elő.

A házszabály 55. § (1) bekezdése alapján a zá-rószavazás előtti módosító javaslatról az Országgyűlés egyetlen szavazással dönt. Kérdezem a tisztelt Or-szággyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság 8032/10. számú, zárószavazás előtti módosító javas-latát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a zárószavazás előtti módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Miután az Országgyűlés elfogadta a zárószavazás előtti módosító javaslatot, a zárószavazás során a mó-dosított egységes javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a módosított T/8032/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosított egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 42 nem ellenében, 14 tartózo-dás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Kulturális Ta-nácsról, a kultúrstratégiai intézményekről,**

valamint egyes kulturális vonatkozású törvények módosításáról szóló T/8441. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. *(Az MSZP, a DK és a Párbeszéd képviselői felállnak, és fekete maszkot tartanak az arcuk elé.)* Emlékeztetem önöket, hogy a hétfői döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8441/4. számon, összegző jelentését pedig T/8441/5. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel megkérem álló képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, és folytassák a munkájukat. *(A képviselők állva maradnak a képviselői helyükön. - Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8441/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik, amelynek során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslattal módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8441. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 115 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta. *(Arató Gergely: Kultúraügyilksok! - Szászfalvi László: Zorrók! - Az álló képviselők elfoglalják a helyüket.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk.** Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. *(Folyamatos, nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Keresztes László Lóránt és Hohn Krisztina LMP-s képviselők által „A közművezeték-adó vízügyi ágazatban történő kivezetése érdekében a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosításáról” címmel T/6617. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 109 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

(11.30)

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e az Ungár Péter és Csárdi Antal LMP-képviselők által „Az ápolási díj összegének a mindenkori minimálbérhez történő kötése” címmel H/6918. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 58 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gyurcsány Ferenc, DK, és képviselőtársai által „Az Örmény Genocídiumról való megemlékezésről” címmel H/7887. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 36 igen szavazattal, 108 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „A nyugdíjasok megbecsülésének és az idősök szociális biztonságának megteremtése érdekében szükséges intézkedésekről” címmel H/7582. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 58 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan, MSZP, és képviselőtársai által „Az egyes kormányzati szoftverlicenz beszerzések körülményeinek tisztázására, valamint az ezekkel kapcsolatos korrupció feltárását szolgáló vizsgálóbizottság létrehozásáról” címmel H/7269. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 56 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea, Párbeszéd, és képviselőtársai által „Az új Fővárosi Közgyűlés által elfogadott átláthatósági rendelkezések érvényesítéséről a magyarországi önkormányzatoknál” címmel H/7961. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 54 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szabó Timea, Párbeszéd, képviselő által „A szegénység felszámolásáról” címmel H/7730. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 56 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tordai Bence, Párbeszéd, képviselő által „A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról” címmel T/8022. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 57 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 111 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Z. Kárpát Dániel, Jobbik, képviselő által „Az adósságcspadba került személyek megsegítéséről” címmel T/7951. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról** történő határozathozatalok. Az elnöki jogkörben előterjesztett S/8461. számú, valamint S/8471. számú javaslatokat a honlapon megismerheték.

Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/8461. számú személyi javaslat tartalmát.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Nemzetbiztonsági bizottságba dr. Lukács László György, Jobbik, helyett Stummer Jánost, Jobbik, a bizottság elnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja a S/8461. számú személyi javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 170 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Tordai Bence jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/8471. számú személyi javaslat tartalmát.

TORDAI BENCE jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba dr. Varga László, MSZP, helyett, a képviselő bizottsági tagságának megtartása mellett, Bangóné Borbély Ildikót, MSZP, a bizottság alelnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/8471. számú személyi javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 161 igen szavazattal *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*, 1 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm együttműködésüket, a határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a munkánkat. Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek a helyüket elfoglalni. Esetleg azon képviselőtársaink, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt kívánják az üléstermet elhagyni, kérem, tegyék azt csendben és röviden, minél hamarabb. Köszönöm a megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a pénzügyi közvetítőrendszert, valamint az államháztartást és a gazdasági stabilitást érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló T/7842. számú törvényjavaslat 4. számú összegző módosító javaslatának határozathozatala során a leadott szavazatok száma tévesen került kihirdetésre, a leadott szavazatok száma helyesen 116 igen, 19 nem és 35 tartózkodás. Köszönöm a megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója**, valamint **az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A Magyar Nemzeti Bank által benyújtott beszámoló B/6066. számon, a Gazdasági bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/8144. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Miután elfoglalták a helyüket a képviselőtársaim, és a magánkonzultációt befejezték, most lehetőségem van arra, hogy megadjam a szót elsőként Matolcsy György úrnak, a Magyar Nemzeti Bank elnökének, a beszámoló előterjesztőjének. Elnök úr, parancsoljon! Köszönöm.

DR. MATOLCSY GYÖRGY, a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a napirendi pont előadója: Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A Magyar Nemzeti Bank 2018-ban, mint ahogy 2013 óta minden évben, sikeresen és eredményesen működött. Sikeresen, mert a törvényben rögzített mindhárom mandátumát teljesítette, és eredményesen gazdálkodott, mivel pozitív eredményt, sőt nyereséget ért el.

A Magyar Nemzeti Bank 2018. évi működéséről egy részletes jelentést készítettünk, és miután feltételezem, hogy mindenki látta, birtokolja, sőt olvasta, engedjék meg, tisztelt elnök úr, engedje meg, hogy csupán néhány olyan tényt és összefüggést emeljek ki, amelyek a 2018. év jegybanki működését fémjelzik.

A három mandátum teljesítése azt jelenti, hogy a Magyar Nemzeti Bank, ahogy ezt az Országgyűlés által jóváhagyott mandátum kötelezővé teszi, óvta az árstabilitást Magyarországon, fenntartotta és biztosította a pénzügyi stabilitást, és támogatta a kormány gazdaságpolitikáját. Ennek érdekében úgynevezett laza monetáris politikát folytattunk, ami kedvező volt a gazdaság valamennyi szereplőjének, kiemelten az államháztartásnak, a befektetőknek, beruházóknak, munkáltatóknak és munkavállalóknak.

A Monetáris Tanács 2018-ban változatlan szinten tartotta az irányadó alapkamatrátát, és ezzel stabil és kiszámítható pénzügyi környezetet teremtett.

Kiemelném, tisztelt elnök úr, hogy 2018-ban a monetáris politika és egyébként a pénzvilág szempontjából az egyik legfontosabb mutató, a BUBOR 12 bázisponton alakult, ami közel zéró, és ez is jelzi, hogy milyen fontos a stabil, kiszámítható és kedvező pénzügyi politika.

A Monetáris Tanács úgy döntött, hogy a három hónapos betéti eszközt 2018 végéig kivezeti, ezt már régen szerettük volna megtenni, valójában 2013-ban. 2018-ban sikerült, áttörésnek tartom.

Az éves infláció értéke 2,8 százalék volt, tehát nagyon közel a középtávú inflációs célkövetés célszámához, és természetesen a sávon belül - ez az árstabilitást jelezte.

A magyar gazdaság 2018-ban 40 éves rekordnövekedést ért el, 40 év időhorizontján a legmagasabb gazdasági növekedést értük el 5,1 százalékkal, és ennek a jegybank számításai szerint mintegy felét a jegybanki programok támogatták, segítették, váltották ki.

A jegybanki programok igen jelentősen hozzájárultak ahhoz, hogy a költségvetés államadósság után fizetett kamatkiadásai jelentősen mérséklődtek, 2013 óta a bruttó hazai termék 4,3 százalékaról 2,3 százalékára csökkentek. Ez egy óriási dolog Magyarországon, mert az 1970-es évek óta egy eladósodott, ezen belül az állam eladósodottságát jellemző magas adósságot cipelünk magunkkal, és ez után az államadósság után igen jelentős kamatokot kellett fizetni; ez nagyszámú gátló tényező volt. 2013 és 2018 között 2400 milliárd forintot takarított meg a költségvetés a kamatsorán, csak 2018-ban 800 milliárd forintot; ez az összeg várhatóan 2019-ben újabb 900 milliárd forint lesz.

Eredményesen gazdálkodott a Magyar Nemzeti Bank, hiszen közel 50 milliárd forint pozitív eredményt ért el. Ez örvendetes szerkezetben valósult meg, mert a kamateredmény továbbra is nyereséget, sőt a korábbi évhez képest magasabb nyereséget mutatott. Így tehát a kamateredmény és az árfolyamnyereség együtt - más, kisebb tételek mellett - adják a közel 50 milliárd forintos 2018-as pozitív eredményt.

Azt gondolom, mindannyian nemzeti büszkeséggel fogadtuk a hírt, hogy a Magyar Nemzeti Bank hazahozta a jegybank aranytartalékát. Vannak országok, amelyek még nem, vannak, amelyek most, éppen ezekben a hetekben hozzák haza; az aranyak otthon

a helye. És azt is, azt gondolom, egy történelmi tetteknek érdemes a nemzettudat erősítése szempontjából elkönyvelnünk, hogy tízszeresére emeltük Magyarország aranytartalékát. Ezzel Magyarország visszaállította 2018-ban a korábbi történelmi, 1945-ös aranytartalékszintjét.

*(Tordai Bencét a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

A Magyar Nemzeti Bank 2018-ban, ahogy korábban is és azóta is, és ezt még folytatjuk, kiemelt jelentőséget tulajdonít a versenyképességi fordulatnak. A versenyképességi fordulatot a miniszterelnök úr megbízásából egy kötetben foglaltuk össze, az ezt célzó javaslatokat, Versenyképesség és növekedés című monográfiában, versenyképességi jelentést adunk ki, a növekedési jelentésben alapos versenyképességi elemzést adunk, és 2019 februárjában megjelentettük a Magyar Nemzeti Bank 330 pontos versenyképességi fordulatot jelző programját.

(11.50)

Versenyképességi tükröt építettünk fel, mert azt gondoljuk, hogy Magyarországon eljött az idő, hogy mindent mérjünk; mindenkinek a teljesítményét, ezen belül az állam teljesítményét, az egész magyar gazdaság teljesítményét, mert csak azt tudjuk megjavítani, amit mérünk, és tudjuk, hogy hol áll.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Ház! 2018-ban újból megrendezésre került a Lámfalussy-konferencia, nagy siker volt, az európai uniós közgazdasági közvélemény egyik vezető fórumává vált. 2018 szeptemberében újraindítottuk ezermilliárd forintos kerettel a növekedési hitelprogramot NHP fix címmel, fókuszáltan a versenyképességet erősítő beruházások, eszközfelhalmozások, eszközbefektetések finanszírozására.

Nagyon fontos áttörésnek tartjuk, hogy 2013-tól a növekedési hitelprogram révén a korábbi négy évben jellemző mínusz 5 százalékos hitelállomány-változás, magyarul hitelszűkülés helyére hitelbővülés állt. Ez 2018-ban a vállalati szektorban 14 százalékos hitelbővülést jelentett, a lakossági, háztartási, családi szektorban 7,3 százalékot. Ez nagyon fontos fejlemény, nagyon fontos áttörés. A tisztelt Ház számára közrebocsátom a Magyar Nemzeti Bank nem titkos, de alapvető számítási metodikáját. Ez azt jelenti, hogy ha Magyarországon, mondjuk, 10 százalékkal nő a hitelállomány - a vállalati és a családi hitelek együtt -, akkor ez 2-2,5 százalékkal bővíti a bruttó hazai terméket. Ezért nagyon fontos, hogy nem csökken, szűkül a hitelállomány, hanem bővül.

Tisztelt Ház! A minősített fogyasztóbarát lakáshitelek aránya jelentősen nőtt, 2018 végére 68 százalékot

ért el. Áttörésnek tartom, 30 ezer fogyasztó választotta 2018 decembere végére a fogyasztóbarát lakáshitelkonstrukciót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy azt is elmondjam, hogy a Magyar Nemzeti Bank folytatta 2018-ban is a korábban elindított oktatási programjait, és itt is áttörésről számolhatok be, mert az MNB kiválósági ösztöndíj-programja a 2018-19-es tanévben már 500 kiváló közgazdasági és gazdasági képzésben részt vevő hallgatót ért el.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy összegezve elmondjam, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2018-as működése, a sikert és az eredményességet jelző számok együtt egyetlen, igaz, nagyon fontos közgazdasági és nemzetgazdasági összefüggést bizonyítanak, ez pedig az, hogy a megoldás belül van. Minden gazdasági siker, minden gazdasági fordulat, végül gazdasági csoda titka mindig belül van. Nem a külső támogatásokban, hanem a belső erőforrások okos használatában.

Ezt bizonyítja az, hogy a Magyar Nemzeti Bank programjai, döntései, működése 2013-18 között 10 200 milliárd forintot adtak a magyar gazdaság szereplőinek.

Ez hajszálpontosan - persze mindig árfo-lyamfüggő - azonos azzal az összeggel, amit az Uniótól kapott Magyarország; 10 200 milliárd forint. Ezt mi belül, együtt állítottuk elő. Ez több nagy tételből állt, hiszen benne van a költségvetés megtakarítása, az államadósság után fizetett kamatsoron - ami tehát 2400 milliárd forint volt 2013-18 között -, benne van a háztartások, családok és vállalatok hiteleihez kötődő terhek csökkentése, ami ebben az időszakban 2900 milliárd forintot ért, benne van a növekedési hitelprogram 2800 milliárd forintos hitelkerete, amit 40 ezer mikro-, kis- és középvállalat használt fel, és benne van természetesen a korábbi devizahitelek kivezetése révén megkönnyebbült családi költségvetés: 2100 milliárd forintot takarítottak meg a családok. Ez 10 200 milliárd forint. Megint azt a történelmi, gazdaságtörténelmi és nemzetgazdasági felfogást és tényt erősíti, hogy belül kell keresnünk az erőforrások minél okosabb, minél hatékonyabb felhasználásának a titkait.

Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank nevében köszönöm, hogy 2018-ban, ahogy '13-tól kezdve minden évben és '19-ben is a tisztelt Ház támogatta a munkánkat, és természetesen a következő beszámolóban térek majd ki a 2019. év eredményeire. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Köszönöm szépen a meghívást. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Gazdasági bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Gazdasági bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Gazdasági bizottság 2019. november 18-án tartott ülésén megtárgyalta a Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentését és beszámolóját, valamint meghallgatta Matolcsy György magyar nemzeti banki elnök úr szóbeli tájékoztatóját. A bizottság döntött arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank beszámolója alapján az önök előtt fekvő határozati javaslatot terjeszti a tisztelt Ház elé, melynek ismeretében az Országgyűlésnek értékelnie kell a jegybank előző évi tevékenységét.

A beszámoló alapján a Gazdasági bizottság megállapította, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója megfelel a jogszabályban foglalt követelményeknek, alaposan és részletesen beszámol a Magyar Nemzeti Bank feladatairól, monetáris politikájáról és felügyeleti tevékenységéről.

Tisztelt Ház! Elmondható, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2013 óta nyereségesen gazdálkodik, a 2018. évben 47,8 milliárd forintos pozitív eredményt ért el. Az eredmény alakulásában fontos szerepet játszott, hogy a tartósan laza monetáris kondíciók és a jegybanki programok nemcsak az MNB elsődleges céljának elérését támogatták, hanem azt is eredményezték, hogy a kamateredmény továbbra is nyereséget mutatott. A jegybank 2013 óta aktívan támogatja a kormány gazdaságpolitikáját, először a növekedési hitelprogram beindításával, majd a növekedéstámogató hitelprogram beindításával.

2018. szeptember 18-án a Monetáris Tanács a növekedési hitelprogram új, NHP fix elnevezésű konstrukciójának elindításáról döntött, amellyel elsődleges célja a kkv-hitelezés szerkezetének javítása. Az ezermilliárd forintos keretösszeggel 2019 elején induló új konstrukció a legfontosabb paraméterei, illetve a lebonyolítás módja tekintetében megegyezik az NHP korábbi szakaszaival.

A hazai bankrendszer stabil, sokkellenálló képessége mind a likviditási helyzet, mind a veszteségtűrő képesség szempontjából erősnek mondható. 2018-ban folytatódott a vállalati hitelezés dinamikus bővülése, 13,6 százalékos bővülés tranzakciós alapon. A kkv-hitelezés éves növekedése 10,1 százalékot tett ki, az önálló vállalkozók tranzakcióival együtt. A vállalati hitelezés bővülése azonban nem a kívánt szerkezetben ment végbe az utóbbi években.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bank Monetáris Tanácsa 2018 folyamán a laza monetáris kondíciók fenntartását a nem konvencionális eszköztár alkalmazásával, illetve annak finomhangolásával biztosította a középtávú inflációs cél fenntartható elérése és a reálgazdaság ennek megfelelő ösztönzése érdekében.

2018-ban Magyarország nemzetközi tartalékainak szintje 4 milliárd euróval növekedett, az év végén

27,4 milliárd eurót tett ki. 2018 októberében a Magyar Nemzeti Bank aranyat vásárolt megközelítőleg 1 milliárd euró értékben, a nemesfémállományt 3,1 tonnáról 31,5 tonnára növelve. A Magyar Nemzeti Bank 2013 után végrehajtott programjai 10 200 milliárd forintos megtakarítást és többletforrást jelentettek 2018 végéig a gazdaság hazai szereplői számára, ami lényegében megegyezik az Európai Uniótól a jelenlegi 2014-2020-as ciklusban hazánkba érkező források összegével.

(12.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank már 2013 márciusa óta hatékonyan alakítja hazánk, Magyarország gazdaságpolitikáját, hatékonyan működik együtt a magyar kormánnyal. Az elnök úr és az általa elmondottak, valamint a jegybank idei eredményei is alátámasztják, hogy fejlődik a magyar gazdaság, emelkednek a bérek és a nyugdíjak, és ez érzékelhető a magyar állampolgárok mindennapjaiban. A Magyar Nemzeti Bank működése is segíti abban a magyar kormányt, hogy évről évre csökkentse a szocialista kormányok által felhalmozott adósságállományt, bővítsé a foglalkoztatást, és támogassa a magyar családokat. A Gazdasági bizottság és a magam nevében is azt mondhatom, hogy a jegybank 2018-ban példásan teljesítette a rábízott feladatokat, és hatékonyan, a kormánnyal együttműködve járult hozzá Magyarországnak gazdaságának gyarapításához.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót F Kovács Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

F KOVÁCS SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadházy Sándor képviselőtársam részletesen ismertette a Gazdasági bizottság álláspontját a Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója kapcsán. A vezérszónoki felszólalásomban engedjék meg, hogy kitérjek néhány fontos pontra a beszámolóval kapcsolatban. Először is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy mennyire fontos a jegybank és a magyar kormány hatékony együttműködése a magyar gazdaság és Magyarország pénzügyi stabilitása érdekében. A beszámolóból olvasható, hogy a Magyar Nemzeti Bank 2018. évben sikeres működési évet zárt, és teljesítette az előre kitűzött célokat.

Tisztelt Ház! A Magyar Nemzeti Bank egyik legfontosabb feladata, hogy a kormány működését segítse, valamint támogassa a gazdaságpolitikát. A beszámolóból kiderül, hogy 2018-ban gyorsult a magyar gazdaság eddig is dinamikus bővülése, a GDP 5,1 százalékkal nőtt, amely mintegy fele a jegybanki programoknak tulajdonítható.

A költségvetés kamatkiadásai 2013 óta a GDP 4,3 százalékáról 2,3 százalékára csökkentek. 2018-ban ez több mint 800 milliárd forintos megtakarítást jelentett a költségvetés számára, így 2013 óta mintegy 2400 milliárd forinttal mérséklődött az államadósság után kifizetendő kamatkiadás. 2018-ban dinamikusabban bővült mind a teljes vállalati, mind a kkv-hitelállomány, a kkv-szektor hitelintézeteknél fennálló állománya éves viszonylatban 11, míg a nagyvállalatokat is magában foglaló teljes vállalati szektor hitelállománya közel 14 százalékkal bővült tranzakciós alapon. A Magyar Nemzeti Bank 2016-ban indította el a piaci hitelprogramot, amelynek keretében a jegybank kereskedelmi bankokkal kötött kamatsereügyletek révén hosszú futamidejű, piaci alapú hitelezésre irányuló ösztönzési rendszert kívánt kialakítani. A program utolsó évében a bankok a vállalt 227 milliárd forintot jelentősen meghaladó, közel 600 milliárd forintos kkv-hitelbővülést, azaz több mint 260 százalékos teljesítési arányt értek el.

Tisztelt Országgyűlés! A háztartási hitelezési folyamatokat is a hitelállomány növekedése jellemezte 2018 során. A teljes hitelintézeti szektorral szemben tranzakciós alapon évi 7,3 százalékkal bővült a háztartások hitelállománya. A bankok mind a lakáshitelek, mind a fogyasztási hitelek terén a kereslet bővülésével szembesültek. A Magyar Nemzeti Bank egyéb ösztönző lépései mellett a minősített fogyasztóbarát lakáshitelprogrammal támogatja az alacsonyabb kamatkockázattal nyújtott jelzáloghitelek elterjedését. A minősített fogyasztóbarát lakáshitelek aránya az öt évnél hosszabb kamatperiódusú havi kibocsátáson belül az év végére 68 százalékra nőtt.

A Magyar Nemzeti Bank a Monetáris Tanács gazdaságtörténeti jelentőségű döntésének köszönhetően 2018 tavaszán hazahozta a jegybank aranytartálékát, októberben pedig tízszeresére emelte annak mennyiségét, 3,1 tonnáról 31,5 tonnára növelte. E két esemény emlékére készült a 2018 októberében megjelent Aranykönyv.

A Magyar Nemzeti Bank néhány évvel ezelőtt megkezdte a készpénzforgalomban használatos bankjegyek megújítását, amely lényegében mára teljesítésre is került. A megújított 1000 forintosok 2018. március 1-jétől jelentek meg, és dinamikusabban terjedtek el a készpénzforgalomban, így 2018. október 31-én a Magyar Nemzeti Bank bevonta a régi 1000 forintos címletváltozatokat. A megújított bankjegysorozat utolsó tagjaként az 500 forintos, a Magyar Nemzeti Bank által kiadott rendelettel való kibocsátására

2018. július 4-én került sor, a bankjegycímlet a készpénzforgalomba 2019. február 1-jétől került, az igényekhez igazodva fokozatosan jelenik meg.

A Magyar Nemzeti Bank fontos tevékenységei közé sorolható az egyetemekkel való együttműködés, amely a 2018. évre jellemző volt. A korábban megkezdett egyetemi együttműködések - a Budapesti Corvinus Egyetemmel, a Budapesti Gazdasági Egyetemmel, a Soproni Egyetemmel, a Miskolci Egyetemmel, a Károli Gáspár Református Egyetemmel - megvalósításán túl a Magyar Nemzeti Bank együttműködési megállapodást kötött a Nyíregyházi Egyetemmel is. A Magyar Nemzeti Bank társadalmi felelősségvállalási stratégiájának megvalósítása keretében a 2018-19-es tanévre harmadik alkalommal hirdette meg a jegybanki tevékenységhez kapcsolódó gazdaságtudományi alap- és mesterképzés szakokon a Magyar Nemzeti Bank kiválósági ösztöndíjprogramját. A 2018-19-es tanévben 27 magyarországi felsőoktatási intézmény közel 500 hallgatója részesülhetett az ösztöndíjban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Nemzeti Bank a tavalyi évben is eleget tett törvényi feladatainak, teljesítette az elvárásokat és a célkitűzéseket, és sikeresen a magyar emberek érdekében végezte munkáját. A magam és a Fidesz-KDNP-frakció nevében tisztelettel megköszönöm Matolcsy elnök úrnak és a Magyar Nemzeti Bank dolgozóinak a sikeres, együttműködő munkáját, melynek eredményei, sikerei, valamint pozitív gazdasági hatásai nagymértékben segítik Magyarországot fejlődésében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem biztos, hogy ellenzéki oldalon népszerű leszek ezzel, de magamat azok közé sorolom, akik nem állnak távol a kreatív jegybanki gyakorlattól, vagy attól, ha az alaptevékenységhez képest szélesedik a portfólió, és adott esetben olyan területeken is megjelenik a jegybank tevékenysége, ahol a korábbiakban ez nem feltétlenül volt szokás. Közgazdászként abszolút nyitott vagyok ezen területeken. Éppen ezért csodálkozom most, hogy hová tűnt elnök úr. Nagy tiszteletem alelnök úré, folytattunk mi már termékeny konzultációt, nehogy provokációnak vegye ezt részemről vagy személye ellen szóló dolognak, de elképesztőnek tartom, hogy amíg az Állami Számvevőszék elnöke, akivel kétségkívül talán inkább mélyebbre ható vitáink is vannak, végig tud ülni egy ilyen vitát, addig nem értem, hogy elnök úrnak milyen halaszthatatlan közfeladata lehet most.

(12.10)

Higgye el, én nem azzal akarom kezdeni, hogy az index.hu cikkét felolvasom a különböző ingatlanokkal kapcsolatos visszaélések gyanújáról, mert ezt meghagyom a sajtónak. Ez egy szakmai vita kellene hogy legyen, és igyekszem arra szorítkozni, hogy ez ilyen mederben is maradjon, főleg hogy az előttem felszólaló, kiváló szakértők is ott tartották ezt, alapvetően gazdasági kérdésekről volt szó; én is ezekről próbálok beszélni. De hogy tegyem fel így elnök úrnak a kérdéseimet? Ha még esetleg egy zárszó tekintetében visszatér, hogy fogja ő hallani azt, hogy az egyszeri országgyűlési képviselő mit szeretne tőle megtudni? Tényleg ennyire veszik komolyan ezt a vitát? Tényleg már a látszatra sem adunk? Egészen elképesztő helyzet ez, és nem is értem, hiszen pontosan a jegybank jó hírneve forog ilyenkor veszélyben. Tehát tényleg nem értem ezt a viselkedést. Remélem, hogy megvan a magyarázata.

Szeretném elmondani önöknek, hogy igen, a jogszabályi háttér - melynek értelmében az MNB a rendelkezésre álló eszközökkel támogatja a kormány gazdaságpolitikáját - egy megfogható valami, ezen az úton kell szerintem elindulnunk. Azt viszont már kevésbé értem, hogy a kormány képviselője a tavalyi vitán is jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni, és most sem látom itt a vezető kormánytagokat, pedig hát van egy jogszabályi kötelezettség, ez arról szól, hogy az MNB segítse a kormány gazdaságpolitikáját. Most az idézőjeles megrendelők, tehát akinek a munkáját kellene hogy segítse mindez, nem tartózkodnak a teremben.

Értem én, hogy a kötelező napirendet önök le akarják tudni, de az, hogy már a látszatra, a díszletre, az illúzióra sem adnak, ez egész egyszerűen sértő, és nem engem személyemben sért meg, én nagyon sokat elbírok önöktől, de mögöttünk is szavazók százezrei állnak, és önök őket nem tisztelik; és most a kormányzati vezetőkhöz is fordulok - legalább virtuálisan, ha már nincsenek itt -, őket, a szavazók tömegét nem tisztelik azok, akik nem képesek egy másfél órás vitát végigülni egy ennyire fontos kérdésben. Tényleg meg vagyok döbbenve.

Azt is látom - alelnök úr felé fordulva, immár a szakma irányába terelve a dolgokat, legalábbis kísérletet téve erre -, hogy nem került a plenáris ülés elé a felügyelőbizottság jelentése, amit szintén nem tudok értelmezni. Ha jól tudom, a felügyelőbizottság tagjait is itt, ebben az épületben vagy a környékén nevezik ki. Én nem értem, hogy az idézőjeles elszámolás során a felügyelőbizottsági jelentés miért nem kerülhet ide elének egy nagy csomagban, miért nem tudunk erről a maga mélységében tárgyalni.

Meglepett a fideszes vezérszónok úr azon megnyilvánulása is, mely szerint óriási örömet fejezte ki, hogy mennyire nyereséges a jegybank. Szeretném önökkel közölni, hogy a magyar nemzetgazdaságnak

nem célja az, hogy a jegybank nyereséges legyen. A jegybank nem egy profitorientált szervezet, ha jól tudom, viszont, ha úgy vesszük, akkor fő részvényese, a magyar állam tekintetében a jogok gyakorlója a pénzügyminiszter lenne, aki jelen pillanatban nem tartózkodik a teremben, az ő megbízottja sem tartózkodik a teremben. Ehhez képest olyan képviselők, akik talán kevésbé járatosak ebben a témában, örülnek annak, hogy a jegybank nyereséget produkál, én pedig azt mondom, hogy nem, a jegybanknak van jogszabályokban meghatározott feladatköre, feladatrendszere, nagyon fontos feladatok, ezeket kell hogy ellássa, de semmiképp nem profitábilis vagy profitra törekvő módon. Emlékszem azokra a nyilatkozataikra, amelyek alátámasztották, hogy valóban nem ez a cél.

Viszont, ha örülnek ennek a nyereségnek, ami keletkezett a jegybank oldalán, magyarázzák meg nekem azt a hungarikumot, hogy miért nem kerül ez befizetésre a magyar költségvetésbe. Értem én, hogy a jogszabály úgy szól, hogy mindez egy opcionális lehetőség, nem kötelezettség, mint mondjuk, Németországban. De - kormánypárti képviselőtársaimhoz fordulok - ha ennyire örülnek a jegybank eredményének, miért félnek? Mitől rettegnek? Miért félnek egy olyan javaslatot benyújtani, amely kötelezi a jegybankot arra, hogy a mindenkori nyereségét fizesse be Magyarország költségvetésébe? Ez így szokás nagyon sok fejlett országban. Önök egy hungarikumot hoztak létre ezzel az elhibázott jogszabállyal.

Ott van például a jegybanknál a devizahitelek pénze, képviselőtársaim. Most hangzott el az expozéban, hogy a devizahiteles átváltáson mekkora - idézőjeles - haszon, profit keletkezett, ott parkol évek óta a jegybanknál. Miért nem támogatnak egy olyan jogszabályt, amely létrehoz egy kártérítési alapot, miután osztalék gyanánt befizetteti a mindenkori nyereséget, és ezt a pénzt ebbe a kártérítési alapba csoportosítva megsegíti azokat, akiket önök hagytak kilakoltatni, akiket önök hagytak az út szélére kerülni, és akiket önök nem segítettek?

Értem én ezt a harcias vehemenciát, de akkor ez nyilvánuljon már meg olyan jogszabálytervezetek legalább vitára bocsátásában, ahol nem a ruandai, meg nem a galaxisbéli gyakorlatot akarjuk követni, hanem mondjuk, a német gyakorlatot, amire önök olyan gyakran és előszeretettel szoktak hivatkozni. Hát akkor legyenek már nyitottabbak ebben a kérdésben is!

Én az MNB álláspontját megértem e tekintetben, van egy róla szóló jogszabály - többféle jogszabály köthető ide -, és ő eleget tesz azoknak az előírásoknak, amelyek ott vannak, és nyilván nem rázza a kerítést annyira, hogy ezek a jogszabályok változzanak meg, hiszen a fő felelősök itt a teremben találhatók, nem önök azok. De teljesen egyértelmű, hogy ez a jogszabályi háttér így, ebben a formában rossz. És oké, hogy nem profitorientált a Nemzeti Bank, de a költségeinek így gyakorlatilag nincsenek is korlátai.

Azt is látjuk, hogy bár a társadalmi felelősségvállalási tevékenységre - az 56-58. oldalon található erről néminemű leírást - igen nagy figyelmet fordít a jegybank - és ez egy hozzám közel álló terület, tehát szeretném elmondani, hogy bár nem feltétlen közpénzek továbbosztogatására találták ki ezt, hanem jellemzően nagyvállalatok a saját tőkéjüknek a társadalmi felelősségvállalás jegyében normálisnak vagy emberbarátnak gondolt akciók során egyfajta PR-tevékenységként való szétterítésére találták ki, de tőlem akkor sem áll távol, ez egy nagyon fontos terület -, de mivel az MNB évente a működési költségeinek 5-6 százalékát, tehát nagyjából kétmilliárd forintot vagy annál is többet fordít hasonló célokra, jó lenne ennek egyfajta bontását találni, hiszen a kedvezményezettokről kapunk információt, ebbe szerintem senki nem köthet bele, a konkrét mértékről kevésbé. Tehát én itt ezt azért viszonylag hiányosnak tartom, és nem is merült fel kormánypárti képviselőtársak expozéjában sem.

De a legsúlyosabb terület, amiről nem esett szó, az a visszatérő kijelentés, miszerint az MNB-nek nincsen árfolyamcélja, és akkor erről vitatkozunk egy picit. Én egyébként el tudom fogadni, bár nehezen, az én világlátásom teljesen más, én be tudnék fogadni egy olyan MNB-t, amely másfajta jogszabályok alapján, máshogy működő módon igyekszik azért kordában tartani azokat a begyűrűző folyamatokat, amelyeknek köszönhetően adott esetben elszáll a magyar forint. Magyarország kormányát nem értem, F Kovács Sándort nem értem, a kormánypárti képviselőtársakat nem értem, akik felállnak és el merészelnek úgy mondani MNB-vita kapcsán egy vezérszónokit, hogy a forint elképesztően gyenge árfolyamáról egyetlen árva szót nem beszélnek.

Beszélt ön olyan dologról, ami nem tartozik ide, az MNB nyeresége, hiszen nem profitorientált szervezetről van szó, ne örüljünk már ennek a nyereségnek, vagy ha van, azt fizessék be a költségvetésbe, változtassuk meg az ehhez szükséges jogszabályt, akkor is, ha önnek nem tetszik, és ez a pénz ott parkoljon, ahová való. De az egészen elképesztő, hogy a gyenge forintról önök egy árva szót nem mernek mondani; nemhogy nem akarnak, nem mernek. Az önök kormányzása alatt egy tudatos stratégia révén, és nem mondom azt, hogy csak a kormány felelős ezért, mert nem lenne korrekt, de úgy szállt el a magyar forint (*Dr. Fazekas Sándor közbeszól.*) - döröghet akármit, nyomjon gombot, igyekszem türelmesen végighallgatni, reagálni is fogok rá -, az önök kormányzása alatt a magyar lakosság évente több száz milliárdos indokolatlan tehernek van kitéve. Ezt ön sem tudja elhazudni, képviselőtársam. Egy okostelefon 30-40 ezer forinttal drágább emiatt. Nem Magyarország Kormánya miatt, de a kormány nem avatkozik bele ezekbe a folyamatokba.

A jegybanktól sem követeli meg, mondjuk, jogszabály-módosításokkal vagy akár informatív úton

azt, hogy legalább a rendelkezésére álló szűk eszközökkel igyekezzen kordában tartani bizonyos folyamatokat. Önök ezt nem teszik meg. Egy egyszerű H&M-es, zárás ruhadarabnál 3-4 ezer forint lehet a különbség. Önöknek ez nem fáj, persze, országgyűlési képviselői fizetésből belefér, de magyar emberek tömegeit érinti mindez. Az importélelmiszerek, -gyümölcsök, -zöldségek tekintetében úgyszintén egy nagyon komoly tényezőről beszélünk. Minden importtermék drágább árát önök a magyar lakossággal fizetetik meg.

Eközben Orbán Viktor miniszterelnök elmondta, hogy a gyenge forint jó az exportáló cégeknek. És akkor, képviselőtársaim, vizsgáljuk meg, kik ezek az exportáló cégek. Nagyon ritka esetben magyar mikro-, kis és közepes méretű vállalkozások. Az ez irányú hitelprogramokat én egyébként támogatom, főleg akkor, ha a valódi címzettekhez jut el a pénz, és nem, mondjuk, multi cégek leányvállalataihoz vagy közép-vállalataihoz. De azt el kell mondjam önöknek, hogy az exportáló cégek többsége olyan multinacionális társaság, amelyet az egyik kézről elképesztően kedvezményeznek Magyarországon, a velük aláírt stratégiai szerződésekben nem írják ki a magyar munkabérek legalább lassú közelítését a termelékenységi megengedhetőség jegyében a nyugati átlaghoz, harmadsorban pedig azt is látjuk, hogy kellőképpen rugalmas munka törvénykönyvét biztosítottak számukra annak érdekében, hogy a munkaerőt kellőképpen kihasználhassák. Itt tartunk, és ezen cégek exportjának érdekében többek között önök gyengén tartják a magyar forintot, több száz, több ezer milliárdos indokolatlan terhet idéznek elő.

Én tehát bármely tisztességes kormányzati szereplőtől, legyen az miniszter, képviselő, azt szeretném hallani, hogy igenis van önöknek árfolyamcéljuk, azt szeretném hallani, hogy nem mindegy, hogy gyenge vagy erős a magyar forint, mert a gyenge magyar forint elképesztően széles tömegeket terhel indokolatlanul, és amit családi adókedvezmények formájában esetleg odajuttatnak, a másik úton 27 százalékos áfával, a gyenge forinttal, az LTP állami támogatásának leépítésével és számos egyéb eszközzel gyakorlatilag visszavesznek.

(12.20)

Ez elfogadhatatlan, mert én egyetértek önökkel abban, hogy demográfiai fordulatra van szükség, tisztességes családtámogatási rendszerre. Olvastam egyébként olyan háttér tanulmányt is, ahol arra tettek javaslatot, hogy évente kétezerrel nőjön a születésszám Magyarországon. Bravó! Egyetértek, tényleg. De akkor miért nem jelöljük meg az eszközöket hozzá? A mostani eszközök szemmel láthatóan nem elégségesek, mert minden mérhető demográfiai mutatóban gyengült Magyarország az utóbbi években. Az

utóbbi három évben már a termékenységi arányszám is sajnos befagyott, csökkenésnek indult, és az élveszületések száma újabb negatív rekordokat döntöget, miközben többen halnak meg.

Látható, hogy a lakhatási válság, a kataklizma feloldása nélkül nem lehet ezen a területen eredményt elérni. Üdvözlöm azt, hogy a jegybank meglátta ezt a problémát, és különböző nyilatkozataiban már igyekszik a probléma megoldására javaslatokat tenni, de Magyarország Kormánya nem partner önöknek ebben, nem hallja meg ezeket a hangokat. F. Kovács képviselőtársam egyáltalán nem volt bátor egyszer sem, amikor a budapesti vagy nagyvárosi albérleti díjak kerültek szóba, mert Magyarország Kormánya elnézi, eltűri ezeket a folyamatokat, az egész lakhatási válságot, és nem cselekszik, nem avatkozik be.

Nem azt mondom, hogy egy berlini típusú hatósági áras befagyasztás jó lenne, egyáltalán nem támogatnám, mert úgy gondolom, hogy Magyarországon ez inkább a feketegazdaságot vagy a szürkét erősítené, de azt mondom, hogy a problémával foglalkozni kell. Észre kell venni, hogy magyar emberektől 160-180 ezer forintos albérleti díjat kényszerként elkérni, ez nem egy egészséges gazdasági helyzet a jelenlegi bérszínvonal mellett.

Azt is látom, hogy a CSOK esetében van kedvezményes hitel dölgivel, de az igénybevevők vagy igénybe venni szándékozók többsége inkább a támogatási szférára lenne rászorulva, tehát arra, hogy egy használt ingatlan esetén az általa igénybe vehető támogatás is mérhető legyen. Ugyanígy vitatkoznunk kellene az új építésű lakásokra vonatkozó kedvezményes áfakulcs kivezetéséről, mert szerintem ez elhamarkodott volt, ezt nem szabadott volna ilyen gyorsan kivezetni. Ezek mind legitim vitalapok lennének. A jegybank egyébként észrevette ezt a problémakört, értetlenül állok az előtt, hogy Magyarország Kormánya egyszerűen nem beszél ezekről, mintha nem léteznének, pedig honfitársaink százezrei ezért nem tudnak érdemben változtatni az életükön.

Szeretném még egyszer felhívni a figyelmüket arra, hogy igen, jogszabályt kell módosítani, osztlék gyanánt a mindenkori jegybanki nyereséget be kell fizettetni a költségvetésbe, ebben nem nagyon tudunk kompromisszumot ismerni, főleg, amíg devizások pénzéről is szó van. A lakhatási kataklizma felszámolása tekintetében viszont hallják meg azokat a szakmai elemzéseket, amelyeket a jegybank artikulál, önök ugyanakkor valamiért meg befogják a fülüket.

Azt is látnunk kell, nem akarom idézni az összeget, amely elhangzott az expozéban, miszerint a devizahiteles átváltáson önök szerint - idézőjelben - mennyit „nyertek” az emberek, mert szerintem ez az összeg pontatlan volt. A pontos elemzés arról szólna, hogy ha a forintosítással ennyit nyertek az érintettek, akkor vajon mennyit nyertek a kereskedelmi bankok. Mert nagyon jól tudjuk, hogy ha valaki 165 forintot vette fel ezt az úgynevezett hitelét,

annak önk 256 forintot váltották át. Hol van a kettő közötti különbség? Ez a nagyon tetemes összeg jóvá lett írva az érintett bankok számláján, mint legálisan elvont jövedelem, és ebbe ma nem köthet bele senki, hiszen jogszabály jóváírta azt, amit szerintem nem szabadott volna. Ezeket a hiteleket a felvétel napjának árfolyamán kellett volna, és állítom, hogy kellene forintosítani. Hogy ez azonnal történik meg vagy egy többéves lépcsőzetes folyamat eredményeként, ez megint csak egy legitim vita alapja. De azt látom, hogy a regionális szinten is rekordokat produkáló bankrendszeri eredmények fényében erre lenne mozgástér, lenne lehetőség anélkül is, hogy ezt a banki szisztémát bármi komolyan megremegtesse.

Ezek függvényében hívom fel tehát képviselőtársaim figyelmét arra, hogy bőven lenne itt még feladat, bőven lenne miről beszélni, de nem győzelmi jelentések formájában, hanem sokkal-sokkal őszintébben, mint ahogy önk tették.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Alelnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Én nem tudom vállalni azt, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam elmondott. Én a magam részéről ezt a parlamenti patkót azért a politika és a szakma olyan hátramezsgyéjének gondolom, ahol mondjuk, nevezzük most szakmapolitikai vitának, nyilván azt a saját végzettsége okán sokkal inkább a szakma felé toltam, én most lehet, hogy egy másik irányba fogom eltolni.

Azt gondolom, a világon, amikor arról beszélünk, hogy nemzeti bankok, akkor mindig van ennek egy ilyen pátusza. Van ennek valamifajta külső képe, és ez a külső kép nemcsak azért fontos, mert önknek jobb érzés egy olyan munkahelyen dolgozni, amelyet szeretnek az emberek, hanem azért, mert a gazdaságra és az árfolyamra és sok minden egyébre ez bizony nagyon-nagyon komoly hatással van. Tehát amikor a világ bármelyik részén a jegybank, a nemzeti bank kérdése fölvetődik, akkor az embereknek van erről egy nagyon pozitív világképe.

Azt a kérdést szeretném önknek feltenni, hogy ha most megállítanánk az utcán embereket és rákérdeznénk a Nemzeti Bankra, hogy a Magyar Nemzeti Bankról mit is gondolnak valójában, akkor milyen mondatok hangoznának el az emberek szájából. Mi jutna eszükbe a Magyar Nemzeti Bankról? Attól félek, hogy messze nem kapnánk olyan pozitív képet, mint ahogy a világ másik részén.

Miért van ez? Talán a vezető személye miatt, akinek - én is szeretnék megemlékezni róla - halaszthatatlan dolga volt, és az expozéja után el kellett

távoznia, vagy pedig esetleg azok az ügyek, azok a vélelmek vagy sandaságok, amelyek a Magyar Nemzeti Bank tevékenysége, a közpénztevékenysége körül zajlik? Nem tudok annál rosszabbat elképzelni, megmondom őszintén, mint ha a jegybank ilyen típusú hitelessége csökken, és nem tudok annál rosszabbat elképzelni, mint ahogy most is volt itt egy fél mondata elnök úrnak, amelyben azt mondta, hogy „a miniszterelnök úr felkérésére”. Nagyon kíváncsi lennék, hogy bármelyik fejlett nyugat-európai országban, ahol a jogállamiság alapjai megvannak, van-e olyan mondat, amikor a jegybank bármelyik elnöke azt mondja, hogy a miniszterelnök vagy az elnök kérésére a következő típusú lépéseket tettem meg.

Nem akarom most önk közé a viszály almáját behelyezni, hogy miért nincs itt a kormány képviselője. Nem akarom azt a vitát itt feleleveníteni, hogy miért kell a jegybanknak gazdaságpolitikai stratégiát csinálnia, miért kell a jegybanknak most is megsüvegelt módon több száz pontban összefoglalva elmondani, hogy mit is kellett tenni a kormánynak. Ez a mi felfogásunk szerint a gazdaságpolitikával foglalkozó kormánytagok feladata. Nem gondolom nyilvánvalóan, hogy ez egy konfliktusmentes világ önk között, már amennyire mi ezt a sajtóból látjuk, nem is akarunk ennél persze nyilván mélyebben ebbe belemenni. De mégis az egy valóságos kérdés, hogy ki mondja meg a gazdaságpolitikát, személyesen a Nemzeti Bank elnöke, vagy a Nemzeti Bank maga próbál meg ilyen szempontból gazdaságpolitikát csinálni.

Beszéljünk szintén egy fontos dologról! Ezt előttem képviselőtársam inkább vádként fogalmazta meg, én szeretnék konkrétan fogalmazni. Teljesen elképesztőnek tartom, hogy a forintárfolyam valamilyen formában nem mindennapos témája a politikai közbeszédnek itt a Házban, különösen akkor, ha gazdaságpolitikai kérdésekről beszélünk. Ma azt mondhatjuk, hogy az elemzések, mérések szerint a V4-ek között vagy ebben a gazdasági közösségben, ahol úgy tűnik, hogy a következő időszakot elképzeljük, az egyik leggyengébb valutával rendelkezünk. A román lej, a zloty, a cseh korona erősebb pénzek ma, mint a forint. Ha megnézzük az elmúlt tíz esztendő, tehát a 2008-2018-as, 2009-2019-es időszakot, akkor azt látjuk, hogy 230 forintról 330 forintra ment fel az euró. Most szeretnék egy fontos mondatot idézni: „A gyengébb forint egyértelműen ellentétes az emberek érdekeivel. Gyengébb forint gyengébb államot jelent. Gyenge forintot csak gyenge emberek akarhatnak.” Ezt 2004-ben mondta Orbán Viktor nevű, akkor ellenzéki vezető.

*(Arató Gergelyt a jegyzői székben
Tordai Bence váltja fel.)*

Az a kérdés, hogy önk gyenge emberek-e akkor, merthogy úgy tűnik, hogy önk a monetáris politika

egy jelentős részével és minden döntésükkel mesterségesen is fenntartják ezt a fajta gyenge forintot. 2008-ban a mostani miniszterelnök, akkor ellenzéki pártvezetőként odáig ment el, hogy a forintgyengülést, a 300 forintos határ átlépését egy miniszterelnök-cserével gondolta megoldani, mert azt vélelmezte, hogy a miniszterelnök-csere egy olyan bizalmi többletet jelentene az ország számára, amelyik azonnal az árfolyamot javítja. Ha ez az álláspontja megmaradna most is, mi ezt jó szívvel tudnánk támogatni. A forint megmentéséért akár még lemondanánk Orbán Viktorról is.

Mi is történik mostanság? 2008-ban volt az akkori kormánynak a Nemzeti Bankkal közösen egy koncepciója arra, hogy hogyan, miképpen lehet az euróra Magyarországon áttérni.

(12.30)

Önök valamilyen, nem teljesen világos, hogy milyen megfontolásból, ettől a kérdéstől teljesen elmozogtak. Érdekes módon - nyilván az akkori politikai helyzetben - ezt egy egy-két éves folyamatként is el tudta volna képzelni az akkori gazdaságpolitikai szereplők többsége. A külső elemzők is azt mondták egyébként, jelzem, hogy ha mindaz a program végrehajtható lesz - ugye, ez a „Nemzeti átállási terv az euróra” címmel futott -, ha ez a program tartható, akkor 2014-ben Magyarország tagja lehetne az euróövezetnek. Ma már nem is látjuk ezt a dátumot, sőt rosszabb a helyzet, már nem is nagyon beszélünk erről.

Azt vélelmezem, és ez nyilván egy gazdaságfilozófiai vita, amit nem fogunk tudni e Ház falai között eldönteni, de szerintem nagyon sok országban a gyenge valuta exportserkentő hatásának a víziója megbukott. Gondoljanak bele, amikor a japán jent 50 százalékkal mesterségesen rontották, az semmilyen hatással nem volt érdemben Japán exportjára. És ha most megnézzük az angol font gyengülését, ott sem nagyon látszik ez, persze számtalan más ok is van a háttérben. Nem igazolja semmi azt, hogy a gyenge forinttal bármilyen szempontból javul a versenyképesség.

A bérversenynak annyival magasabbnak kéne lenni még mindig, hogy azt a fajta bérelőnyünket érvényesíteni tudjuk, amire szintén hivatkoznak, hogy odáig nyilván, vagy legalábbis reméljük, hogy nem fog elmenni az euró. Szóval, azt kell hogy mondjam, hogy az az indok, amire önök hivatkoznak, semmilyen formában nem támasztódik alá, viszont a hatása a magas eurónak pedig pontosan az, amit az előttem szóló képviselő elmondott, az emberek szempontjából, a mindennapok szempontjából rendkívül káros.

Ma már az látszik, hogy Magyarországon a kereskedelmi többlet csökken, és kimondhatjuk, hogy Magyarország bármilyen típusú növekedése sokkal inkább a belső keresletről, a belső forgalomból és kevésbé az exportnövekedésből áll össze.

Szeretnék néhány konkrétumról még szólni, ami szerintem jelentősen - idézőjelben mondom - javította a Magyar Nemzeti Bank külső képét. Itt vannak például a kötvényprogramok. Azt pontosan megértjük, hogy egy ilyen nagyságrendű felvásárlásnak, vagy nevezzük országkirablásnak, mint amit a NER meghirdetett 2010-ben, ennek bizony komoly forrásigénye van. Megértettük azt is, hogy ezek a források elfogytak. Tehát ma arról beszélni itt büszkén, hogy mi csoda hitellehetőségek nyíltak meg, és valójában nem szól másról a dolog, mint hogy hitelből vásárolják meg Magyarország szinte minden működő gazdasági szervezetét... Ezek a pénzek egy ideig jöttek a kereskedelmi bankoktól, de a kereskedelmi bankok lehetőségei is fogytán voltak, és akkor itt beszállt ebbe a nemes versengésbe - mi legalábbis így fogjuk fel, önök nyilván mást fognak mondani - a Nemzeti Bank is, és létrehozta ezt a fajta növekedési kötvényprogramot. 300 milliárd forint lassan el is fog ebből a dologból fogyni.

És ennek kapcsán az is felvetődik kérdésként, hogy miért is kell a Magyar Nemzeti Banknak olyan cégekben, gazdasági magáncégekben részvényeket vásárolni, amelyek jól láthatóan a NER tetejéhez köthetők, mint a Duna Aszfalt, az Opus Global, az Appennin, a Market. És mi úgy látjuk, nézegetve a beszámolókat, hogy az ilyen típusú részvénycsomagnak már 50 százaléka az olyan piaci szereplőkhöz köthető részvényvásárlások, amelyeket semmi nem indokol, és valójában nem szól másról, mint a nemzeti együttműködés rendszerének finanszírozásáról.

Én örültem volna, ha a Magyar Nemzeti Bank elnöke az exozéjában szót ejtett volna az Állampapír Pluszról. Értem, hogy ez egy máshova tartozó történet, és értem én, hogy megpróbálják ezt sikerként beállítani, de azért nagyon örültem volna, ha a Nemzeti Bank elnöke egy elemzést tesz arról, hogy ennek mi lesz a valódi hatása majd a gazdaságra, és egyébként én magam is úgy gondolkozom erről, hogy ezzel próbálják meg azt a horribilis mennyiségű pénzt, ami rendelkezésükre áll, valamilyen módon legalizálni és kivenni azok az emberek, akik az elmúlt években jelentősen meggazdagodtak. Csak az a probléma, hogy ezt az emberek fogják a következő időszakban megfizetni.

Beszéljünk arról is egy pillanatra, hogy helyes dolog-e az, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnöke, a Magyar Nemzeti Bank vezetése közel 2 milliárd forintért megbízza a fiának a legjobb barátját, egy FrankDigital nevű céget kommunikációs tanácsadással. Ez a cég négyfős, egy évre kap 2 milliárdot. Számoljuk ki, nem olyan rossz gázsi azért, és akkor tényleg az infláció kevésbé izgalmas, hogy gyakorlatilag egy főre egy hónapra 42 millió forintnyi összeg jut. Nem olyan rossz azért, megmondom őszintén, ennyiért dolgozni. Azt már csak zárójelben szeretném itt hozzátenni és megjegyezni, és tényleg nem akarok itt tényfeltáró újságírói szerepben feltűnni - mert felém fordult Z. Kárpát

képviselő úr -, hogy nagyon sokan sejtik azt, hogy ez a Száraz István lehet esetleg az MKB új tulajdonosa mögött; van egy ilyen titokzatos tulajdonos, aki megjelent az MKB felvásárlásánál. Tehát nem akarok ilyen nagyon hosszú elméletekbe meg fejtegetésbe belemenni, tudjuk, a hálózatos társadalom lényege az, hogy három lépéssel mindenkire el lehet jutni, különösen ilyen kis Kárpát-medencei hazában, mint amilyen a miénk, de azért mondom, kis országban vagyunk, lehet, hogy három-négyel el lehet jutni. (Dr. Mellár Tamás közbeszól.) Tehát azt gondolom, nyilván lehet látni, csak nagyon nem tetszik az, hogy 2 milliárdért kap egy ilyen kommunikációs tanácsadást, majd esetleg ugyanaz az ember az MKB-ba pedig jelentős összeggel beszáll.

A harmadik ilyen, amiről szeretnék szólni, az infláció mérésének változtatása. Készséggel elfogadom, hogy a XXI. században nem lehet XX. századi módszereket használni, de könyörgök, miért nem értik meg, hogy amikor önök ezt mondják, akkor senki nem egy tudományos vitáról beszél vagy senki nem egy tudományos vitát lát e mögött, hanem azt látjuk, hogy a szegénységmérést megszüntetjük, ergo nincs szegénység Magyarországon. Az inflációmérést aszerint igazítjuk, ami nekünk kedvező, és ha hosszabb tendenciákat megnézünk, azért az látszik, hogy bizonyos szempontból a pénzromlás, az infláció, az árak növekedése azért nagyon-nagyon közel van egymáshoz.

És ha már önök inflációmérés-változtatást akarnak, akkor miért nem úgy kezdik a dolgot, amiről ma itt beszéltünk, meg fogunk is, gondolom, beszélni, hogy a lakásrezsiköltségek, a lakásárak, a lakásbérleti díjak, mondjuk, legyenek benne ebben a kosárban, nem néhány százalékkal, hanem akár 20-30 százalékkal.

A magánegészségügyre elköltött pénzek. Meggyőződésünk, hogy önök bizonyos szempontból szándékosan terelik át a tehetősebb emberek egy jelentős részét az állami egészségügyből a magánegészségügy felé.

A negyedik. Idóm fogytán, kicsit gyorsabban fogalmazok. Már említettem az euróra való átállás szemétté dobását, de ennél eggyel messzebb ment Nemzeti Bank-elnök úr az eurázsiai korszak megjelenésének víziójával, tehát amikor bejelentette azt, hogy az eurónak vége, az euró halott. Annál, hogy a Szovjetunió ellen hozták ezt valamikor létre francia nyomásra, a Szovjetunió felbomlott, tehát az euró se kell, azért szerintem ennél egy picit a világ árnyaltabb a XXI. században, tehát érdemesebb ezt egy kicsit szofisztikáltabban megtekinteni. De hogy innen hogy lehet egy akkora ugrást tenni, hogy hirtelen azt mondja a Nemzeti Bank elnöke, hogy eurázsiai valuta létrejöttéhez való csatlakozás lenne Magyarország érdeke?

Mindenki pontosan tudja, aki a politikával pályakezdő módon foglalkozik, hogy ez tipikusan orosz és kínai geopolitikai érdekeket szolgáló dolog. Tényleg, őszintén gondoljuk, hogy Magyarország jövője abban

a fajta összefogásban találtatik meg? Én nem állítom, hogy ezt le kell becsülni, de akkor volt Magyarország sikeres, akkor tudott Magyarország haladni, akár a történelme során, akár az újkori időszakban, amikor képes volt azt a híd szerepet betölteni bizonyos szempontból a Kelet és a Nyugat között. És egyébként az elődeink vágyát, hogy hogyan, miképpen lehet a Nyugathoz csatlakozni, sem dobnánk el ilyen könnyedén.

A mai napi.hu-ban, nem akarok reklámot csinálni senkinek, van egy cikk, erről is szívesen hallottuk volna a véleményét, hogyan lehet az, hogy valamit megvesznek pénzért, ingyen odaadják valakinek, közpénzből felújítják, majd piaci áron visszaveszik. Azért, megmondom őszintén, ha ez pár évvel ezelőtt történnik, amikor az ügyészség még más szemmel nézett az ilyenekre, nehezen tudom elképzelni, hogy legalább egy vizsgálat ezzel kapcsolatban ne lett volna.

Elnök úr úgy kezdte a beszédét, hogy az MNB eredményesen és az MNB sikeresen működik. Én most ezt úgy mondanám, úgy változtassák meg a szöveget, hogy az MNB működik.

Köszönöm a figyelmet. (Taps az MSZP és a Párbeszéd padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Varju László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Ház! Egy más világban élnek, azt gondolom, önök, és egy másféle működésben gondolkodunk mi. A Magyar Nemzeti Bank szerepéről, annak tevékenységéről, annak működési módjáról biztos, hogy eltér a véleményünk.

(12.40)

Ezek között a keretek között van olyan hat pont, melynek egy része, azt gondolom, biztosan nem lesz önnek újdonság, másik oldalról pedig, ha önök nem is akarnak ezen a helyzeten változtatni - és én ezt így gondolom, hogy önök nem akarnak a helyzeten változtatni -, ennek következménye az, hogy ilyen értelemben a jelentésben való egyetértésről nemigen tudunk gondolkodni. Más világról szól a történet, más világban gondolkodunk, mert akkor, amikor a Magyar Nemzeti Bank önmagában, tevékenységében is vállalkozóként kezd el működni, én azt gondolom, ez nem elvárt, nem is elvárható és nem is elvárható a Magyar Nemzeti Banktól.

Kezdjük a hat pontból az elsővel, ami ilyen értelemben, azt hiszem, az egyik jele annak, hogy önök ezt másként akarják megoldani. A Magyar Nemzeti Bank jelentését a Költségvetési bizottságban nem hagyták, hogy megtárgyalják. Nem hagyták azzal a

döntéssel, hogy egyébként a Magyar Nemzeti Bank beszámolóit és a tevékenységére vonatkozó jelentéseket nem a Költségvetési bizottság, hanem a Gazdasági bizottság kapja meg. Ez természetesen elsősorban a Ház felelőssége, de ennek a bizottságnak, azt gondolom, ebben kell, kellett volna, hogy szerepe legyen. Ezért képviselőként, képviselőnként fejtjük ki a véleményünket.

Én úgy gondolom, hogy a Költségvetési bizottság arra hivatott és az a feladata, hogy ilyen szempontból a Magyar Nemzeti Bank elnökével, a Magyar Nemzeti Bankban működő Monetáris Tanáccsal igenis együttműködő viszonyban legyen. Önök ebből mindent elhárítanak, semmilyen bizottsági ülésen nem hajlandók részt venni, és tevékenységükről ott semmilyen tájékoztatást nem adnak. Ennek következménye az, hogy például a devizahitelek támogatásáról és a megsegítésükre vonatkozó, mondjuk úgy, hogy tevékenységükről egészen más a véleményünk, és azzal, hogy tulajdonképpen ott is megpróbálják kinőni, hogy lassan ne kelljen velük foglalkozni, csak tudják, hogy hány ember életébe került mindaz, amilyen módon ehhez önök hozzáálltak!

Teljesen egyetértek, és azonos az álláspontunk a tekintetben, hogy az önök árfolyamátváltással kapcsolatos nyereségüket erre a területre kellett volna fordítani, nem pedig külön alapítványokba kimenekíteni, először azt mondani, hogy ez egyébként nem is közpénz és senkinek semmi köze hozzá, majd amikor a bíróság azt mondja, hogy ez közpénz, akkor most egyelőre csodálkozva néznek arra, hogy akkor lehet, hogy mégse kellett volna annyi szőnyeget vásárolni ebből, hanem inkább életet menteni a költségvetésen keresztül, mert egyébként azt ilyen módon kellett volna megoldani.

Nem tudom, mit terveznek és hogyan lesz majd, amikor a kecskeméti egyetem működését el akarják indítani, mert addig, amíg a kövekre kell költeni meg a betonozásra, addig, azt gondolom, hogy könnyebb a helyzetük, de majd akkor, amikor ott a nagyon sok pénzzel és a többi egyetem lehetőségeitől messze eltérő körülmények között próbálnak majd működni, akkor lehet, hogy a NER rendszer keretei között ez néhányaknak majd sikerül, és majd önök ezt ilyen értelemben megfinanszírozzák, de a több száz milliárd forint, tisztelt alelnök úr, nem erre való. Azt kellett volna tenni, hogy a devizahiteleket segítsék e tekintetben.

A másik az, amit az árfolyam-politikára vonatkozóan több megközelítésből képviselőtársaimtól már hallhattak véleményt. Engedje meg, hogy én azzal egészítsem ki, hogy önök tudatos árfolyamrontást csinálnak. Önök pontosan tudják azt, és pontosan arra készülnek, hogy egyre gyengülő forintárfolyam melletti gazdálkodással működjön el az ország. Én ezzel ellentétben továbbra is azt kérem önökön számon, hogy azért, hogy az önök részben gazdaságpolitikai,

részben pedig a Magyar Nemzeti Bank tevékenységére vonatkozó mozgástér fenntartása érdekében menekülnek attól, hogy az euró bevezetésére sor kerüljön, ami, mondjuk úgy, hogy az állampolgároknak igenis érdeke volna, sokkal megnyugtatóbb, sokkal jobb lehetőségeket biztosító körülmények lennének.

Értem, hogy akkor önöknek nincs árfolyamnyereséggel kapcsolatos felosztási lehetőségük, nincs évente 50 milliárd forint, amit ebben el lehet költeni, és nem kell olyan tevékenységeket végezni, amivel be kell bizonyítani, hogy a Magyar Nemzeti Bank például 2019-ben is nyereséges tehető vagy nyereségesse válik. Tehát e tekintetben a Magyar Nemzeti Bank rosszul csinálja azt, amit csinál, és mondhatnám, hogy az a hangoztatott függetlenség, amiről önök beszélnek, itt szó sincs ilyesmiről. Önök a kormányt kiszolgáló tevékenységükkel hozzájárulnak ahhoz, hogy önök is nyugodtan végezhesék a dolgukat a keretek között, ahogy önök gondolják.

A következő téma igazából az infláció ügyében, miközben én is azt gondolom, hogy az önök elsődleges feladata ebben van, az, amit az infláció tekintetében - én most egy kisebb csoport szempontjából mondom -, az, ami a nyugdíjak szempontjából érezhető, az egészen más, mint ami a sokmillió fizetéssel működő bankárok körében van. Addig, amíg a tudatos árfolyamrontás mentén a nyugdíjasok egyre szegényebbek lesznek ebben az országban, amit ők közvetlenül nem mindent érzékelnek ebből, de ne felejtsek el, hogy igen, van olyan rész, amit éreznek ebből, és ez, ami 2019-ben például bekövetkezett az élelmiszeráraknál, élelmiszerár-robbanásról nyugodtan beszélhetünk, olyan óriási különbségek vannak a tekintetben, hogy most a mindennapi bevásárlás mit jelent.

Végezetül egy, illetve két dolgot szeretnék még mondani. Az egyik az a működési mechanizmus, ahogy önök a Pénzügyminisztériummal ilyen, legalábbis távolabbról úgy néz ki, huzakodó viszonyban vannak. Jó volna egyszer megérteni és látni, mondhatnám úgy, hogy akár ellenzéki szempontból, jövőt tervező feladatok szempontjából, hogy a versenyképesség érdekében akkor most igazából mi van érvényben. A Magyar Nemzeti Bank 330 pontja az, amiből időnként kiragad egyet, és azzal megpróbál valamit tenni, és abban történik valami, avagy a Pénzügyminisztérium érvényesíti a saját elképzeléseit? Értem a vitát is, hogy akár ez még kívül is történhet, de az egy óriási nézetkülönbség, ami az euró bevezetésében vagy annak lehetőségében megjelenik.

Az elmúlt egy év alatt, mondjuk úgy, hogy kéthavonta hallottunk különböző elképzeléseket, hogy mi történjen, nem az euró bevezetéséről, hanem hogy most éppen gazdasági válságra kell felkészülni, vagy a valóság pedig az, ami itt a következő napokban kiderülhet, hogy újabb 50-100 milliárd forintot költenek el csak azért, mert egyébként a tartalékból ennyi megmaradt.

Ez a kormány döntése lesz természetesen, de az a megítélés abból a szempontból, hogy most akkor éppen visszafogottnak kell lenni, mert egy válság közeleg, vagy pedig igazából még lassulás sem várható, és ezért nyugodtan lehet szárnyalni, bármilyen építkezést megtenni, még akár értelmetlent is, csak a lényeg az, hogy elköltsék, a kettő között óriási a különbség, és a Magyar Nemzeti Bank ezt természetesen kiszolgálja, hol ezt mondja, hol azt mondja.

(12.50)

Arról a nevetséges helyzetről meg ne beszéljünk, amilyen helyzetbe hozta magát a Magyar Nemzeti Bank elnöke, amelyben készségesen beállt az oroszbarát eurázsiai törekvések kiszolgálójává, és bementa azt a badarságot, hogy majd ebben a vonatkozásban kell gondolkodni. Majd eltelt néhány hét, s akkor rájött arra, hogy bocsi, mégis inkább az euró bevezetésével kellene foglalkozni, és akkor majd ez történjen. Ez az utóbbi két hónap teljesítménye a Magyar Nemzeti Bank elnökétől.

Mi lenne ön szerint, ha a Fed elnöke valami hasonlót mondana? Mi lenne ebben a világban? Miközben az egész rendszer bizalomra épül, hogy felelős emberek komoly nyilatkozatokat tudnak tenni. Azt gondolom, hogy itt most valamelyik biztosan megkérdőjeleződik. De az kétségtelen, hogy Matolcsy György bejelentése nem váltott ki sem valutaválságot, sem pedig olyan piaci hullámokat, amelynek következményeként bármely ország nehéz helyzetbe került volna.

Utolsó megjegyzésem konkrétan az írásos anyag szövegszerű részéhez is kapcsolódik, amelyben ismét csak visszaigazolván látom azt, hogy mennyire különbözőképpen látjuk a világot. Csak egyetlen dolgot emelnék ki: a forgalomban lévő készpénzállomány értéke 17 százalékkal bővült 2018 óta, miközben önök folyamatosan beszélnek arról, hogy hogyan kellene visszaszorítani és hogyan lehetne csökkenteni például a készpénzhasználatot. De azt elfelejtik megemlíteni, hogy ennek egyik következménye, illetve egyik oka az az illeték, az az átutalásokhoz kapcsolódó illeték, amivel önök sújtják a magánembereket is. Természetesen itt az indoklásukban egészen más szerepel. Azt gondolom, ebből is látszik, hogy különbözőképpen gondolkodunk e tekintetben.

Összefoglalva: ami a jelentést illeti, én nem a működést húznám alá, hanem azt, hogy az önök által folytatott politika egy olyan sajátos jelenség ebben a nemzeti együtt rabló rendszerben, amiben a Magyar Nemzeti Banknak is megvan a maga feladata. Ezt a létrehozott alapítványokon keresztül elvégzi, és ez, alelnök úr, akkor is így van, ha majd elmondja, hogy az alapítványok létrehozása milyen vagyonnövekedéssel járt együtt. Én azt gondolom, önök elvették az emberektől néhányak használatára azt, ami egyébként százezer embert illetett volna meg, és ezért szégyelljük

magukat. Én ezt a jelentést semmilyen módon nem tudom támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A ve-zérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokra lenne lehetőség, de jelentkezőt nem látok.

Így a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az MNB politikájával kapcsolatosan azt gondolom, az első mondatnak annak kell lennie, hogy az a monetáris politikai fordulat, amely a 2010 utáni időszakban bekövetkezett, egy pozitív fordulat volt, mert a korábbi laza költségvetési politika és szigorú monetáris politika helyett egy olyan politikát vezettek be és vált részesévé az MNB is, amelyben a monetáris politika lazává vált, és cserébe a költségvetési politika pedig szigorú volt. Ez a válság utáni időszakban és abban a deflációs időszakban, amely kialakult a válság következtében, egy adekvát, igen megfelelő politika volt.

Azonban 2018-ra a helyzet már jelentős mértékben megváltozott, és ez a gazdaságpolitikai mix valójában nem fenntartható. Azért nem, mert a fiskális politika igazából már nem szigorú fiskális politika, hiszen a 2016 utáni években jelentős mennyiségű európai uniós forrás érkezett be Magyarországra, ami egy igen jelentős kereslettöbbletet generált a gazdaságban, és eltűnt a deflációs időszak is a világ gazdaságából, ahogy az nagyjából magára talált.

Ebből következően 2018-ban a magyar gazdaságban valóban 5,1 százalékos gazdasági növekedés volt, de ez úgy jött létre, hogy egy túlfűtött gazdaság volt. A magyar gazdaság egy kifejezetten túlfűtött gazdaság. Ezt nemcsak én mondom, hanem az Európai Unió Gazdasági és Pénzügyi Bizottsága is megállapította, és arra kötelezte vagy arra kérte a magyar kormányt, hogy csökkentse az aggregált keresletet GDP-arányosan legalább 1 százalékponttal. Ez azonban nem történt meg.

Tehát ez a túlfűtöttség feltétlenül fennáll, azért is fennáll, mert a magyar gazdaság egyensúlyi növekedési pályája valahol 3 százalék környékén van, és akkor még nagyon-nagyon optimista voltam. Ehhez képest az 5,1 százalékos növekedés azt jelenti, hogy bőven a potenciális pálya fölött vagyunk. Ennek a jelei egyébként nagyon jól látszanak. Egyrészt elfogyott a munkaerő-tartalék, tehát egyre több és több vendégmunkást kell bevonni a gazdaságba, hogy ez az extenzív növekedés folytatódjon. És persze a legfontosabb dolog az, hogy további növekvő európai uniós forrásokat szednek be. Ugyanakkor ez a túlfűtöttség természetesen abban is jelentkezik, hogy a folyó fizetési

mérleg, amelyik a korábbi években igen komoly pozitívumot mutatott, 2018 végére negatívba ment át, és a külkereskedelmimérleg-többlet is jelentős mértékben csökkent. Azt gondolom, hogy ezek a jelek ezt mutatják.

Az infláció valóban a 3 százalékos célsávban van és maradt, hogyha hivatalosan nézzük. De az előttem hozzászóló képviselőtársaim már többször említették azt, hogy komoly gondok vannak az inflációs méréssel. Az egyik nagyon fontos dolog az, hogy 2018-ban az inflációt úgy mérte a KSH, hogy a 2016-os fogyasztói kosarat használta. Ez azt jelenti, hogy nagyon sok termék vonatkozásában olyan termékeket használtak súlyként, amelyeket lehet, hogy a fogyasztók már nem is nagyon vásároltak, és ez igen komoly problémákat vet fel.

Amikor naprakész információink vannak, amikor a big data itt kopogtat az ajtónkon, akkor azt gondolom, hogy egészen más fölvételekre lenne szükség ahhoz, hogy az inflációt pontosan tudjuk mérni. S természetesen, amit az MSZP-s képviselőtársam említett, az is nagyon fontos, hogy a lakhatás költségei nem szerepelnek és nincsenek benne, amelyek viszont jelentős mértékben növekedtek, éppen az ingatlanpiaci buborék miatt, ami egyébként szintén ennek a túlfűtöttségnek az egyik jele.

De természetesen az is jele - ami a világtörténelemben páratlan -, hogy a magyar gazdaságban megvalósulhatott az 2018-ban, hogy az építőipar növekedése 40 százalékos volt, 2019 elején meg még ennél is magasabb, 60 százalékos. Ez tehát nyilvánvalóan egy mesterségesen felpumpált gazdaság, amiről beszélünk, ami szükségképpen fog kidurranni, persze nem tudjuk, hogy mikor, és azt sem tudjuk, hogy hogyan fog ez a durranás végbemenni, de hogy ez nem tartható fönt, az biztos. Ez lenne tulajdonképpen az első dolog, ami azzal kapcsolatos, hogy vajon a gazdaság milyen állapotban van.

(13.00)

Az előzőekben a hozzászólók már beszéltek a nyereségességről, tehát arról, hogy az MNB nyereséges. Hát, természetesen itt nyilvánvalóan azt kell mondani, hogy az MNB-nek nincs ilyen feladata, hogy nyereséges legyen. Természetesen az sem lenne jó, ha veszteséges lenne, de a céljai között ez nem kell hogy szerepeljen. Nyilván mindannyian tudjuk azt egyébként, hogy ennek a nyereségnek a nagy része azért jött létre, azért állt elő, mert jelentős mértékben gyengült a forint. A forintgyengülés nyilvánvalóan két fronton is jelentős előnyöket jelentett. Az egyik az MNB devizatartalékainak átváltásából keletkezett árfolyamnyereség, másrészt az európai uniós pénzek átváltása is ezt hozta.

Ugyanakkor, amikor arról beszélünk, hogy az MNB-nek nyeresége van, akkor azt kell mondani,

hogy a devizahiteleseknek pedig veszteségük van ezen, és máig nincs megoldva a devizahitelesek problémája. Velünk élnek ezek az emberek, akik többszörösét kell visszafizessék az eredeti hiteleiknek. De egyébként van még egy másik nagy veszteség, ez pedig a társadalom vagyonszerzése. Az, hogy 260 forint most háromszázharminc-valahány forintba kerül egy euró, azt is jelenti egyébként, hogy a magyar nemzeti vagyon euróban vagy nemzetközileg nézve leértékelődik, tehát egyre olcsóbb, egyre kevesebb lesz. Ennek a költségeit is valakiknek mindenképpen viselnie kell.

A következő dolog, amiről elnök úr beszélt, az a versenyképesség, és büszkén mondta, hogy az MNB-nek van egy versenyképességi programja. Kollégáim elmondták, hogy nem feltétlenül lenne szükség, sőt egyáltalán nem lenne szükség arra, hogy az MNB-nek legyen versenyképességi programja, hiszen ez nem az ő feladatköre. De természetesen ez a feladat tulajdonképpen nem megoldható az adott szituációban. Azért nem megoldható, mert ahhoz, hogy egy gazdaság valóban versenyképes legyen, arra van szükség, hogy legyen egy oktatási rendszere.

Ezen az MNB nem tud azzal segíteni, hogy egy-két doktori iskolát támogató, hogy egy-két elitprogramot elindít, mert a versenyképesség alapvetően attól függ, hogy a középosztály milyen képzettségi, milyen szakképzettségi és milyen szellemi, kulturális szinten van. E tekintetben viszont jelentős lemaradásunk van.

Emellett természetesen a versenyképesség még attól is függ, hogy az intézményrendszerünk milyen, hogy mennyire befogadó jellegű vagy mennyire kizáró jellegű. Na, most az elmúlt években azt lehetett látni, hogy a magyar intézményrendszer, a magyar gazdaság intézményrendszere bizony igen jelentős mértékben kizáró típusú volt, ebből következően a versenyképesség nem növekedhetett. Mit jelent, hogy kizáró volt? Azt jelenti, hogy mesterséges monopolhelyzeteket állítottak elő nagyon sok területen, nagyon sok ágon.

Tehát azt gondolom, hogy ezt a háborút nem nagyon lehet megnyerni. Az adósság-GDP hányadosa lecsökkent most már 70 százalék körüli szintre, de ha a kiindulópontot néztük volna, a 80 százalékos adósság-GDP hányadost, és amikor a magánnyugdíjpénztárakat államosították, és abból a pénzből az adósságrendezésre fordítottak volna, akkor ugyanúgy a 70 százalék környékén lettünk volna, tehát nem gondolom azt, hogy ez egy nagy fegyvertény.

Végül az árfolyamkérdésről néhány mondatot hadd mondjak! Természetesen tudom én is a leckét, tanultam, sőt tanítottam az egyetemen az inflációs célokat és politikáját, nem is nagyon tudom elfogadni ezt a politikát, de az árfolyammal kapcsolatosan azt gondolom, hogy itt több kérdés van, amit érdemes lenne megnézni. Az egyik probléma az, hogy már messze nem érvényesül az az elvárás, amit önök gondolnak, hogy ha gyengül a forint, akkor az az exportot

ösztönzi, az importot pedig jelentős mértékben visszafogja; mert az exportnak csak azt a részét ösztönzi, amelynek nincs importtartalma.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tehát például, ahogy ezt Z. Kárpát képviselőtársam elmondta, valóban a multinacionális cégeknek kedvez, hiszen számukra olcsóbb lesz ez a gazdaság, illetve azoknak a hazai exportra termelőknél, akiknek a termékeiben nincs importtartalom. Mert ha van benne importtartalom, akkor, ugye, az át fog gyűrűzödni a leértékelésből következően. Ezért tanítjuk az egyetemeken azt, hogy árfolyampolitikával nem lehet a versenyképességet hosszabb távon növelni.

És természetesen most már elérkeztünk abba a helyzetbe, amikor az áll elő, hogy a gyenge és egyre gyengébb forint tulajdonképpen kiszorítja a hazai gazdaság termékeit azért, mert a lakosság ragaszkodik hozzá, hogy megvásárolja azokat a fogyasztási javakat, amelyeket külföldről hozunk be. Gondoljanak nemcsak az okostelefonra, hanem a számítógépekre, háztartási gépekre, autóra.

Ez mind-mind külföldről jön be, ezek cseréje pedig azt jelenti, hogy a háztartásoknak egyre nagyobb összegeket kell fordítani az összjövedelmükből ezekre az importcikkekre. Ez rontja egyébként a külkereskedelmi mérlegünket is, ugyanakkor pedig hazai fogyasztási javakat szorítanak ki, mert egyre kevesebb jut azokra a termékekre, amiket mi termelünk. És ne felejtjük el, hogy az exportnak mindössze 20 százalékát állítja elő a hazai tulajdoni többségű vállalkozói kör.

És emellett természetesen persze az is egy nagyon fontos eleme lenne annak, hogy legyen egy sokkal határozottabb árfolyam-elképzelése a Magyar Nemzeti Banknak, hogy ha fölismeri azt, hogy a jövő útja az, hogy minél hamarabb csatlakozni kell az eurózónához, és azért kell csatlakozni az eurózónához, mert a következő időszakban nagy valószínűséggel megvalósul a kétsebességes Európa, ebből következően, aki a belső körben, az eurózónában van, az sokkal kedvezőbb helyzetben lesz, akkor szükséges lenne egy árfolyam-stabilizációt végrehajtani. Hiszen az ERM II-be be kell menni, és a plusz-mínusz 5 százalékon belül kell lenni. Azt gondolom, hogy erre mindenképpen szükséges lenne felkészülni, és nem annak örülni egyébként, hogy a leértékelés következtében az MNB nyeresége egyre inkább növekszik.

Tehát azt gondolom, hogy a Magyar Nemzeti Banknak, ahelyett, hogy a 2018-as eredményeit próbálja fényesíteni, azt kellene fölismernie, hogy ez a fajta monetáris politika, amit eddig tartott fenn, valóban nem fönntartható és nem működőképes, és jó lenne, ha ezt minél előbb megtenné, addig, amíg a

külső válságjelek nem fognak majd jelentkezni a Magyar Nemzeti Bank politikájában, mert akkor már nagyon késő lesz.

Sajnálatos módon ennek terheit mi, a magyar lakosság fogja megfizetni. Ezért tehát arra szeretném kérni a jegybank vezetőit, hogy vizsgálják felül a monetáris politikai alapelveket, és változtassanak a monetáris politikán.

Ezzel együtt is, éppen ezért a Párbeszéd nem tudja elfogadni ezt az MNB-beszámolót. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Egy témához szeretnék hozzászólni, hiszen ez egy rendkívül átfogó beszámoló, és előljáróban rögtön el szeretném azt mondani, hogy a Magyar Nemzeti Bank, annak vezetése az elmúlt években igazán kiváló munkát végzett. Ez látszik az ország gazdasági teljesítményén, valamennyi mérőszámon. Tehát csak elismerhetjük ezt a munkát.

Ugyanakkor Z. Kárpát Dániel képviselőtársam, úgy vettem észre, hogy talán meg is szólított itt engem az imént, illetve mezőgazdasági kérdéseket, élelmiszer-kereskedelmi kérdéseket is érintett. Azt hiszem, ez önmagában egy teljes napirendet is megérdemelne, nem is akarok eltérni a napirendtől. De az kétségtelen tény, hogy miközben a magyar gazdaság növekedési pályára állt, a mezőgazdaság is egy növekedési pályán mozog jelenleg. Ennek fontos része a belső piac; a belső piac, ahol a magyar termelők tudják értékesíteni a termékeiket.

Nyilvánvaló, hogy a forintárfolyamnak van hatása az exportra és az importra egyaránt, de talán én óvatos lennék, ha azt fölvetem, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk is az imént felszólított, hogy a zöltségek és gyümölcsök ára miképpen mozog ilyen esetben. Hiszen jól tudjuk, hogy Magyarország a déligyümölcsök kivételével valamennyi közfogyasztási célt szolgáló zöltség és gyümölcs esetében önellátásra képes, kapacitásaink megvannak, illetve exportálunk is.

(13.10)

Tehát túlzásnak tartom azt, hogyha valaki - különösen ha parlamenti képviselő, aki a magyar gazdaságpolitikáért is felelősnek tartja magát - azt nehezményezi, hogy az importtermékek árai emelkednek, magasabbak akár a valutaárfolyam, akár más hatások miatt. Itt ezért utalnék arra, hogy növényi betegségek, válsághelyzetek is voltak azokban a térségekben, ahonnan ezek a termékek érkeznek Magyarországra és az Európai Unióba. Tehát szerintem az az fontos,

hogy a magyar termelők helyzetére legyünk figyelemmel, mivel a magyar termelők ezeket a zöldségeket - hangsúlyozom, a déligyümölcsök kivételével - meg tudják termelni, nekik nem káros az, hogyha egyébként magasabb szinten van az importtermék, mint a hazai.

És ráadásul ha a környezeti terheléseket nézzük, akkor a rövid ellátási láncon mozgó hazai termékek a természetet, a környezetet kevésbé terhelik. Tehát ez szintén egy olyan fontos dolog, hogy a magyar államnak akár az árfolyam-politikával, akár más eszközökkel, vidékfejlesztési támogatásokkal lehetőleg a helyi termelőket kell helyzetbe hozni ezen a rövid ellátási láncon keresztül, termelői piacokon keresztül, közvetlenül a termelőtől történő vásárlások támogatásán keresztül; elérhető ilyen támogatási elemek egyébként a mostani vidékfejlesztési források között is találhatóak, de idetartozik a védjegyrendszer, a marketing, a különböző vásárok, kézművesélelmiszer-vásárok támogatása is. Így fenn tudjuk tartani a hazai termelést, és onnan el tudjuk látni a lakosságot, fenn tudjuk tartani a hazai termelési kultúrát is, amely önmagában komoly érték, egy része pedig hungarikumnak is tekinthető.

Tehát én ezért óvatos lennék azzal, hogy itt a parlamentben nehezményezném a drága vagy még drágább déligyümölcsöket. Nyilvánvaló, hogy itt is van egy jelentős fogyasztói igény, én ezt nem vitatom, és ezekre szükség van a kínálatban, de megvannak azok a hagyományos magyar zöldség- és gyümölcsfajták is, amelyek az ellátást biztosítják, és amelyeknek a fogyasztása egyébként legalábbis régebben nagyságrenddel nagyobb volt, mint amit most tapasztalunk az élelmiszer-fogyasztáson belül. Ma ez kiegyenlített. Tehát banánból vagy narancsból hasonló mennyiségeket fogyaszt a lakosság egy főre jutó vonatkozásban, mint almából vagy körtéből. Gyakran még fölül is múlja ezeket a belföldi termékeket, holott ezek helyben termelhetők, és nem vagyunk kiszolgáltatva más országok, távoli tájak termékeinek.

Ezt ezért tartottam fontosnak elmondani, mert szerintem azért mégiscsak a legfontosabb a helyi termelés, a magyar termelés támogatása. Azt hiszem, hogy ebben képviselő úrral is egyetértünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon örülök, hogy legalább Nagy Márton úr itt maradt az MNB képviseletében, egyébként kiváló szakembert tisztelhetünk a személyében, és nagyon remélem, hogy él majd azzal a lehetőséggel, hogy részt vesz a parlamenti vitában, és nemcsak egy zárszót fog majd a végén mondani. Én kérem is tisztelettel az alelnök urat arra, hogy ezt tegye meg.

Fontosnak tartom azt, képviselőtársak, amit már a költségvetési vitában is elmondtam, és amiről egyébként oly kevés szó esett ebben a Házban, Mellár professzor úr némileg érintette a kérdést, amikor a magyar gazdaság túlfűtöttségéről beszélt.

Én magam többször és kritikusan tettem szóvá azt, hogy míg konszenzus van a világ közgazdászai között abban, hogy érdemes egy országnak anticiklikus gazdaságpolitikát folytatnia, tehát amikor jól megy a gazdaság és konjunktúra van, akkor érdemes egy kicsit felhalmozni, felkészülni a válság éveire; és a válság éveiben - ami törvényszerűen be fog köszönteni - a tartalékokból lehet élénkíteni a gazdaságot és lehet fékezni a válság káros hatásait; ez Magyarország esetén sajnos, azt kell hogy mondjam, nem történt meg.

Az elmúlt években többször is szóvá tettem azt, hogy ennek a felkészülésnek a jeleit sem láthatjuk. Most némileg a tartalékok összege az elmúlt költségvetésben emelkedett, de ez még a dolog nagyságrendjéhez képest csepp a tengerben. Azért lenne fontos erről beszélni, mert ha megnézi valaki a nemzetközi gazdasági jelentéseket, akkor láthatja: Németországban véstesen lassul a magyar gazdaság (*sic!*); a német gyorsra igyekezett a magyar gazdaságot felcsatolni mind Matolcsy György, mind Varga Mihály, az utódja a nemzetgazdasági miniszteri, illetve pénzügyminiszteri székhelyben.

Tehát a német gazdaság lassulásával együtt - azért, mert össze vagyunk kötve autóiipari beszállítóként és részben szerelő országgént is velük - vélhetően a magyar gazdaság is lassulni fog, és a világ egyik legnagyobb gazdasága, Kína is vesztes lassulási jeleket mutat. A magyar gazdaságon belül pedig azok a tartalékok, melyekre oly nagy szükség lenne, nincsenek meg.

Kérem azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank ezzel a kérdéssel is foglalkozzon a saját tevékenységében. Én elolvastam a versenyképességi programot és minden fontosabbat, amit a Magyar Nemzeti Bank az elmúlt időszakban publikált. Nagyon fontosnak tartom azt - Nagy Márton úrnak is kifejezetten célzom ezt, hiszen még egyszer hangsúlyozom, hogy egy jól felkészült szakemberről van szó -, hogy foglalkozzanak ezzel a kérdéssel, mert most azt látom, hogy ez a magyar gazdaságpolitika hosszú évek óta, több kormányzati ciklus óta elhanyagolt területe, ami meg fogja magát bosszulni.

Mellár tanár úr szintén említette a gyenge forint és az exportösztönzés kapcsolatát, ami sajnos az elmúlt években már egyre kevésbé igaz, és egyre kevésbé jellemző a magyar gazdaságra. Itt érdemes megint csak a gazdaságpolitika fókuszát egy kicsit megváltoztatni. A magyar jegybank az elsődleges céljának veszélyeztetése nélkül támogathatja a kormány gazdaságpolitikáját, ezért aztán fontos lenne arról beszélni például, hogy ne a politikusok által hajhászott sikereket kövessék a gazdaságpolitikai prioritásoknál,

tehát ne elsősorban az exportsikerekre törekedjenek - ezek rendkívül fontosak, természetesen -, hanem a sokkal inkább jobb költséghatékonysággal megvalósuló, export kiváltására alkalmas termékek gyártását preferálják, hiszen jóval költséghatékonyabban lehet ezen a téren megvívni a magyar gazdaság küzdelmeit, és a magyar cégek természetesen a saját magyar piacukon sokkal versenyképesebbek lehetnek, mint egy egyébként protekcionista alapon működő külföldi piacon.

Azt gondolom, hogy ez a magyar gazdaságpolitika nagyon régi keletű tévedése volt, hogy erőltette mindig az exportsikereket ahelyett, hogy az export kiváltására alkalmas termékek bővítésére és ezek megerősítésére koncentrált volna az elmúlt években. Meggyőződésem szerint sokkal jobban jártunk volna, ha nem ezt az utat követjük. Kérem azt Nagy Márton úrtól, hogy majd tolmácsolja ezt a jegybankelnök úr részére, és eszerint javaslom kiegészíteni a jegybank tevékenységét.

Két olyan adónemről szeretnék beszélni, ami számomra különösen fájó pont volt. Akkor, amikor 2010-ben Orbán Viktor meghirdette azt, hogy igazságosan és az eddiginél sokkal egyenlőbb mértékben járuljanak hozzá a multinacionális cégek is Magyarország közteherviseléséhez, akkor egy olyan célt fogalmazott meg, amit egyébként a Jobbik - mármint a régi Jobbik is - jó néhányszor föl vállalt és említett. Ez az volt, hogy vonjuk be a multikat a közteherviselésbe az eddigieknél nagyobb arányban, de ennek jó eszköze volt a hitelintézeti járadék, amiből Magyarország éves szinten nagyjából 20 milliárd forintos költségvetési bevételt realizált.

Nagyon csodálkoztam azon, amikor a Magyar Nemzeti Bank kiadta a prognózisát, és ebből kiderült, hogy megközelíti a 700 milliárd forintot a hitelintézeti szektor nyereségessége, akkor mi a fészkes fenéért kell a hitelintézeti járadékot eltörölni?! Nem bírja ki a bankrendszer azt a 20 milliárd forintot? Nagyon nehéz megmagyarázni, hogy miért volt erre szükség. Meggyőződésem szerint ezt a terhelést továbbra is a bankokon rajta kellett volna hagyni.

Ugyanígy, amikor az 50 milliárd forint feletti mérlegfőösszegű bankok adóterhelését nézem, a bankadó nagyságát, kevesebb, mint felére, 0,21 százalékra csökkentették ezt az adóterhelést. Ez megint egy olyan lépés, amivel én egyszerűen nem tudok egyetérteni. Kimagasló nyereségességet produkál a bankrendszer, egyik évről a másik évre folyamatosan saját nyereségességét megdönti. Félre ne értsék, én nem vagyok baloldali képviselő, tehát nem sajnálom a bankoktól a nyereséget, de amikor ilyen kimagasló nyereségességet produkál, akkor azt gondolom, joggal várható el a magyar állampolgárok érdekében, hogy ezt a nyereséget lehetőség szerint a magyar állam javára is lehessen fordítani, és ne adjuk oda egy jelentős adócsökkentés formájában a hitelintézetek részére.

A harmadik ilyen adó, amiről szeretnék nagyon röviden beszélni, az a tranzakciós illeték bevezetése. Emlékszem azokra a vitákra, amiket még a 2012-es bevezetést megelőzően folytattunk itt a Házban. El is mondtam azt, hogy nem látom a törvényi garanciáját annak, hogy a kereskedelmi bankok nem fogják a tranzakciós költségeik megemelésével áthárítani a tranzakciós illeték terhére a fogyasztókra. Ez aztán meg is történt a későbbiekben. Kiküldték a bankok a különböző csomagmódosító szándékaikról szóló leveleket az ügyfelek részére százezer-, sőt milliós szám, és tájékoztatták őket arról - nemegyszer ez a kapcsolat egyébként abszolút szorosan kimutatható volt -, hogy pont annyival emelte meg jó néhány nagy kereskedelmi bank a tranzakciós költségeket, mint amekkora a tranzakciós illeték volt.

(13.20)

Azt gondolom, ha már egyszer a pénzügyi felügyeletért felelős hatóság szerepét a PSZÁF megszűnésével a Magyar Nemzeti Bank látja el, ezen a téren is lenne a Nemzeti Banknak tennivalója. Én azt hiányoltam, hogy nem járt el ezen a téren megfelelő erélyességgel és hatékonysággal.

Kollégáim szintén említették előttem néhány kritikus szóval az inflációs módszertan kérdését. Egyrészt én is úgy gondolom, hogy nem alapulhat a 2016-os fogyasztói kosáron, másrészt arról szeretném tájékoztatni az Országgyűlés tagjait, hogy a saját bizottságomban, ez jelenleg a Népjóléti bizottság, kezdeményeztem azt az ellenzéki képviselőknél, hogy dolgozzunk ki mi egy olyan indexálási módszert, amellyel figyelemmel kísérhető lenne a fogyasztóiár-változás, akár a bizottságnak egy házi módszertana is lehet, hiszen azt láttam, hogy a lakhatási költségek jelentősen, akár háromszor akkora mértékben emelkedtek az elmúlt években, pont az ingatlanpiaci árrobbanás és az ezt követő lakásbérleti díjak növekedése miatt, mint ahogy egyébként a fogyasztói árak növekedése tükröződött ezekben a számokban. Javaslom azt, hogy a lakhatási költségeket sokkal nagyobb súllyal vegyük figyelembe az inflációs kosár összeállításakor.

Itt javaslom azt, hogy Cinkotai Jánossal is konzultáljon a Magyar Nemzeti Bank vezetése. Cinkotai úr jellemzően egyébként, több kormányzati ciklusra visszatekintve, pontosabb inflációs előrejelzéseket közölt, mint az aktuálisan regnáló kormány és a Nemzeti Bank egyaránt. Egy soktényezős, sokváltozós Excel-táblával dolgozik, és remek prognózisokat készít. Javaslom tehát ilyen irányban bővíteni a tevékenységet.

Nagyon szívesen olvastam volna arról, hogy az azonnali fizetési rendszer kérdése hogyan alakul Magyarországon. Itt a jegybankelnök úr sem tért ki erre, pedig ezen a téren a világon gyakorlatilag forradalom

zajlik. Kínában szinte kihalt a készpénzes fizetés lehetősége, mindenki egy jellemzően QR-kódos rendszerrel fizet. A kínai Tencent nevű technológiai óriás üzemelteti elsősorban ezt a rendszert több mint egymilliárd felhasználóval, és egy WeChat Pay nevű applikációt működtetnek ebből a célból.

Azért tartanám fontosnak, képviselőtársaim, hogy erről beszéljünk, mert egyrészt mindenki tudja, hogy van egy gazdaságfehérítő hatása az elektronikus fizetésnek: azonnal megjelenik az adóhivatalnál minden adat, amely akár az áfabevallás, akár az egyéb adók vonatkozásában releváns lehet, nem lehet eltitkolni az ilyen módon realizált jövedelmeket, egy transzparens rendszeren keresztül zajlik.

Magyarországon Kínához képest, képviselőtársaim, még a kőkorszakban vagyunk, és őszintén megmondom, engem nem vigasztal az sem, ha most esetleg a kormánypárti képviselők azzal próbálnak gyógyírt találni erre a sebemre, hogy egész Európa le van maradva Kínához képest; sajnós, le vagyunk maradva. Én például sokkal szívesebben láttam volna azt, ha a Magyar Nemzeti Bank a nála képződött jelentős nagyságú - közel 50 milliárdos nyereségről beszélünk csak 2018 folyamán - összeget arra fordítja, hogy elkezdje ennek az új technológiának a bevezetését pártolni, és olyan technológiai fejlesztéseket tartalmaz majd egy ilyen csomag, amit sikerül ezzel összeállítani, amelyek akár más európai országoknak is példát vagy akár technológiát is nyújthatnak.

Itt minden egyes nappal távolabb kerülünk a megoldástól, itt az idővel kellene versenyt futni. Szerintem sokkal közelebb állna a Magyar Nemzeti Bank profiljához az erre történő technológiai felkészülés menedzselése is, mint például az oktatási és egyéb tevékenységek finanszírozása.

Nagyon fontos lenne beszélnünk még az euróról, ezt szintén érintették már a vitában előttem részt vevő képviselők. Én magam is egyébként osztom azt a véleményt, hogy amíg Európa rendkívül különböző gazdasági adottságú országok halmazát jelenti, addig hiba volt bevezetni az eurót Olaszországban és Németországban vagy Görögországban és Németországban egyszerre, ez törvényszerűen generált a dél-európai országoknál egy hitelboomot.

Ez a hitelboom kipukkadt, és rendkívül fájó következményei lettek ezen országokra nézve. Nagyon fontos lenne az, hogy ha 2020-ban, a maastrichti szerződés 30. évfordulóján kimegy a magyar kormány, és vélhetően a Magyar Nemzeti Bank delegáltjai is részt vesznek ezen a tanácskozáson, akkor kellő eréllyel képviseljék a magyar érdekeket, és tárgyalják újra ezt az egyezményt.

Abban is egyetérttek egyébként jegybankelnök úrral, hogy az, hogy az eurót megpróbáljuk a dollárral versenyeztetni és a kettőt párhuzamosan futtatni, szerintem hiba, még akkor is, ha ebben egyébként lehetne logikus feltételezés. Van egy amerikai ellenérdekeltség, és az Európai Unió vezetői rosszul jártak el

akkor is, amikor a britek Európai Unióból való távozását megpróbálták nehezíteni. Erről egyébként a Financial Timesban egy érdekes elemzés jelent meg, amely arról szólt, hogy harapófogóba kerülhet Európa: vele szemben állnak a sértett britek, és szintén vele szemben állnak pont az embargós elhibázott politika miatt sértett és eltávolodó oroszok. Ez nem feltétlenül jó az egész európai gazdaságra nézve, meggyőződésem, hogy rosszul kezelték ezen a téren a nemzetközi politikát.

Fontos arról is szót ejteni, hogy a Magyar Nemzeti Bank elindította a kiválósági ösztöndíjprogramját, és ebben ötszáz ember vett már részt. Egyrészt elmondható az, hogy nem elsősorban a Magyar Nemzeti Bank dolga lett volna, hogy elindítsa ezt a programot, másrészt pedig azért őszintén el kell hogy mondjam, örülök annak, hogy elindították ezt a programot.

Tegnap este kértem számon a kormányt a kultúrharc elmaradása miatt, meggyőződésem ugyanis, hogy ha 2010-ben elindul a kultúrharc, és például a közgazdászképzésben egy kicsit tágítják a diákok horizontját, akkor nem fordulhat elő az, hogy 2019-ben a Corvinusról csupa neoliberalis szemléletű közgazdászhallgatóval találkozom, akiknek alapvető információhiányuk van az egyéb jellegű gazdasági elméleteket illetően, hiszen egyfélélt tanultak. A neoliberalis gazdaságpolitikát szívták magukba, és sajnós ezt a kormányzat hagyta, ugyanúgy, ahogy a Nemzeti alaptantervből is kimaradt a hazafias oktatás. Meggyőződésem az, hogy nem úgy állna az ország, mint ahogy jelenleg áll: a fiatalok jelentős részben neoliberalis-liberalis szemléletet szívtak magukba az iskolapadban ahelyett, hogy egyébként Magyarország felé szorosabban elköteleződtek volna.

Nagyon röviden szeretnék szólni az aranytartalékok nagyságát illetően. Dicséretesnek tartom azt a politikát, amely növelte a Magyar Nemzeti Banknál lévő aranytartalékokat. Az elmúlt években annak lehetünk a tanúi, hogy Oroszország és Kína vásárolta fel intenzíven a világ aranytartalékát. Meggyőződésem szerint ez jó felkészülést adhat a válság kihívásaira. Kérem azt tisztelettel, hogy folytassák az aranyfelvásárlást, mert meggyőződésem az, hogy biztonságot ad a magyar gazdaság számára. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, alelnök urat nem sikerült vitára ingerelnünk, de lehet, hogy a zárszó ennél gazdagabb lesz, tehát ne előlegezzük meg azt, hogy sikertelen volt a mai diskurzus vagy legalábbis az arra tett kísérlet.

Fazekas képviselőtársamnak szeretném megköszönni, hogy ebben az elképesztően fontos témában gombot nyomott, felszólalásra emelkedett, én óriási

támogatója vagyok önnek ebben. Évek óta mániákusa vagyok annak, hogy amellet, hogy piacra járok, azért ha betévedek egy bevásárlóközpontba, mindig magyar terméket, zöldséget, gyümölcsöt igyekszem vásárolni; komoly kihívást jelent ez nagyon sokszor. Tehát van az országnak egy szerencsésebb része ebből a szempontból, amelyik közvetlenül termelőtől tud vásárolni, én III. kerületi, városi emberként ezt néha meg tudom oldani, de néha be kell szabadulnunk a bevásárlóközpontba.

Az igazi bajok itt kezdődnek, képviselőtársam, amellet, hogy az alapvető élelmiszerek áremelkedése bizonyos cikkek esetében elképesztő az utóbbi időben, ott, hogy mondjuk, magyar uborkát találni bizonyos hetekben-hónapokban nagyon komoly kihívást jelent, nagyon sokszor még magyar almát találni is, pedig azért elvárható lenne, hogy minden áruház, minden közület tartson ilyeneket.

Komoly vadászatba kerül mindez, és egy nagyon komoly logisztikai művelet, ami, legyünk őszinték, honfitársaink többsége által nem tanúsított magatartásminta, kényszerből általában inkább az ár szokott lenni a befolyásoló tényező. Azt látom, hogy amíg a vöröshagyma ára a 2017-es és 2019-es viszonylatban 101 százalékkal emelkedett, a paradicsomé 87 százalékkal, az uborkáé is 40,5 százalékkal, ezen cikkek jó esetben kaphatóak magyar termelőtől, ez a szerencsés eset, de nagyon sokszor és az év komoly szakaszaiban pedig nem.

Én értem, hogy a kormányzat nem tudja beosztani, hogy melyik multi cég milyen úton-módon diverzifikálja a portfólióját, vagy hogyan töltsse fel a polcait, de azt mondom, hogy egy egészséges klímát ki lehet alakítani.

(13.30)

Vannak ebben, ha vehetem így, a parlamentnek közös sikerei, a 2010-14 közötti ciklusban nagyon forszíroztam azt, hogy a védjegy törvényt módosítsuk olyan irányba, hogy a magyar termék, trikolór és védjegy ne jelenhessen meg Kolumbiából származó fűszereken vagy egyéb olyan termékeken, amelyek kapcsán úgy érzem, közmegegyezés volt, és van köztünk, hogy nem feltétlen a magyar termék elnevezést érdemlik meg, és ez félrevezeti a fogyasztókat, vásárlókat. Szerencsére itt azért érdemi elmozdulás történt az utóbbi években, de azt látom, hogy ebben a sajnálatosan globalizált gazdasági helyzetben egyszerűen nem képes fizikailag megtenni a fogyasztó, a vásárló azt, hogy kizárólag hazai termékre támaszkodjon. Bárcsak meg tudná!

Tehát ha lesz ilyen javaslatuk, én mindenáron támogatni fogom, mindenféle fegyelemmel és elvárással szemben a mi frakciónk támogatja ezeket a lokalizáció felé induló előterjesztéseket, és hát igen, egy jó hazafi véreben azért ez benne van. De azt el kell hogy

mondjam, hogy egy ennyire globalizált és ennyire kitett gazdaságban, mint amilyen a magyar, kissé naiv lenne elvárni azt, hogy teljes mértékben tudjunk a hazaira támaszkodni. Bárcsak így lenne!

És azt is szeretném elmondani, hogy azok a szállítványozó cégek, akik adott esetben a hazai termékeket is szállítják a multiláncok különböző üzleteibe, szintén importtermékekkel, importárukkal dolgoznak. Tehát ott is bekövetkezik egy közvetett árudrágulás, mire az a termék odaér. Tehát tényleg, ennek az útnak a lerövidítése lenne egy nagyon jó, optimális megoldás, de ebben a kített gazdaságban korlátozottak a lehetőségeink, sokkal jobb lenne talán nem erősíteni ezeket a káros folyamatokat a gyenge forintárfolyam megtartásával, helyben tartásával.

Alelnök úr felé fordulva szeretném megkérni, hogy válaszoljon arra: miért nem tér ki a beszámoló egy nagyon fontos kérdéskörre, ez pedig az EU-tagságból kifolyólag és abból eredő euróbeáramlás gazdasági hatásai. Nem tartozom azok közé, és óriási vitám van ellenzéki képviselőkkel azt illetően, hogy ők áldásnak, egyfajta önzetlen jótéteménynek fogják fel az EU-forrásokat. Én nem, Magyarország nemcsak a tagdíján keresztül teszi be a közös kasszába, amit kell, hanem azzal, hogy nyugati multicegek „vadászterületévé” váltunk, a tőkeáramlási adatokból látszik, hogy azért elképesztő profitot tudnak itt ezek a cégek megtermelni. Valószínűleg ezért éri meg nekik Magyarország európai uniós tagsága.

De ha már ekkora, óriási forrásbőség jelent meg az utóbbi években, miért nem látunk arra vonatkozó kimutatást, hogy ez milyen hatást gyakorolt a magyar gazdaságra? Ez azért is fontos lenne, mert a következő években ez a forrásból időszak visszaszorul, tehát úgy látjuk, hogy ekkora forrásbőségre nem számíthatunk, de körülbelül 12 000 milliárd forintnyi uniós támogatásról beszélünk az EU-csatlakozás 15 éve alatt. Ez, ha kiszámoljuk, akkor nagyjából a tavalyi GDP egyharmadának felel meg, tehát egy elképesztő, tetemes összegről van szó. Én nem látom a magyar gazdaságban ennek kizárólagos hasznosulását, és azt, hogy szintet sikerült volna lépni ebből, de adódik a kérdés, hogy mi lesz velünk akkor, amikor kevésbé forrásból időszakban kellene ugyanilyen adatokat produkálni. A gazdasági növekedéssel is csínján bánnék, nemcsak azért, mert a következő évre már nem 5, hanem 3 százalékos prognózisokról szólnak az előzetes beszámolók és projekciók, hanem egyáltalán, engem érdekel a gazdasági növekedés összetétele.

Tehát érdekelne az, hogy ebből mekkora szegmens a multicegek eredménye, akik azért a közteherviselésben nem jeleskednek, és hogyan teljesítenek a magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások. Tehát alelnök úr felé fordulva: az EU-tagságból kifolyólag ideáramlott eurótömeg sorsát érintően én hiányolok ebből a beszámolóból néhány megállapítást. Azt illetően pedig pláne, hogy a következő időszakban mi várható ezen a területen.

A bankok tevékenységéről, nyereségéről pár szót szólva, abszolút - ahogy ezt elmondtam a vezérszónoki felszólalásban is -, egy regionális szinten kiugró eredményt találunk, ami egyébként érthetetlen, vagy annál is jobban érthető a gazdasági folyamatokat ismerve. A közteherviselés hiánya az érthetetlen, és azt látjuk - ez inkább a kormány irányába megfogalmazott kritika természetesen -, hogy ha ez a két tényező benn lenne a költségvetésben, a multicegek közteherviselése, másrészt a bankok közteherviselés alá vonása, ez egy több száz milliárdos különbözetet okozna nem csak a társasági adó frontján, hiszen ott egy erőteljesen csökkentett kulccsal kell hogy számoljanak már ezek a cégek. De ez a több száz milliárd forint elegendő lenne a lakhatási krízis részleges felszámolására, és hadd ne soroljam tovább, hogy milyen, egyébként az MNB által is artikulált célokat lehetne megvalósítani belőle.

Kapacitálom tehát önöket afelé, hogy bátrabban viselkedjenek ezeken a frontokon, hiszen a közteherviselés egy olyan alapérdek, amely nem valósul meg Magyarországon, viszont megvalósulása esetén elképesztő gazdasági rúgást adna ennek a motornak. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom, és megadom a szót Nagy Márton alelnök úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Hadd mondjam azt, hogy már több éve ülök itt és hallgatom önöket, és azt kell mondanom, hogy van egy csomó olyan hozzászólás, ami - hogy is mondjam? - számunkra egy kicsit furcsa, és erős politikai töltettel rendelkezik *(Z. Kárpát Dániel: A parlamentben vagyunk!)*; vannak szakmai hozzászólások is. Mi azt szeretnénk, ha a jövőben a szakmai oldal még erősebb lenne, és akkor talán kezdődhet egy olyan vita, ami a Nemzeti Bank egyévi működéséről vagy jövőképeiről szól.

Először hadd mondjam azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank hitelessége, hogy ki mondja meg, hogy hiteles vagy nem, vagy éppen romlik vagy javul, a számunkra a legfontosabb, hogy a piac mit gondol rólunk, hogy hogyan kommunikálunk, és a céljainkat hogyan tudjuk elérni. Ebben egyetlen horgonyunk van: az árstabilitás elérése és fenntartása. Ezt 2017-ben elértük, az inflációs célunkat, és 2017 óta a 3 százalékos cél, plusz-mínusz 1 százalékos sávban tartjuk az inflációt. Kérem szépen, a jegybankok nemhogy kisebb részének, hanem elenyésző részének sikerült az inflációs célját elérni Kelet-Közép-Európában, ez Magyarországon kívül a cseh nemzeti banknak sikerült. Tehát, ha így nézzük, akkor a Magyar Nemzeti Bank azon nagyon kevesek közé tartozik, aki az inflációs

célját elérte, és fenn tudja tartani. Ha hitelességről beszélünk, ez a hitelesség egyetlen fokmérője, hiszen ez az elsődleges célja, a három mandátum közül a legfontosabb, és a másik kettőt csak akkor vehetjük elő, ha az első mandátumunk teljesült, vagy azt nem veszélyeztetjük.

Ami az eredményünket illeti, természetesen nekünk nincs eredménycélunk, sose volt. Sose volt! Az eredmény egy mellékhatása a mi monetáris politikáknak. Természetesen én azt szoktam mindig mondani: ha jó a monetáris politika, akkor kedvező mellékhatások generálódnak, van pozitív eredményünk. Még egyszer: ez nem cél, de ha negatív lenne ez az eredmény, akkor a költségvetésnek térítenie kéne, és akkor a költségvetés nagyobb kiadásokkal szembe-sülne.

Az eredmény pozitív hosszú évek óta, '18-ban 50 milliárd körüli, de arról is be tudok számolni, amiről persze mindenki elfeledkezik, hogy '19 tavaszán ezt az 50 milliárdot mi befizettük a költségvetés részére egy az egyben. Befizettük! Azt, hogy mi történik ezzel az eredménnyel, törvény mondja ki, hogy nekünk van mérlegelési lehetőségünk. Amikor veszteség van, akkor nincs mérlegelési lehetőségünk, a költségvetés térít. Mi a törvényeket betartjuk.

Árfolyam. Én értem, hogy az árfolyam egy nagyon fontos dolog, többször elmondtuk, hogy nincs árfolyamcélunk, minket nem is nagyon lehet behúzni abba, hogy a Nemzeti Banknak árfolyamcélja van, ne is próbálkozzanak azzal. Van nyilvános helye, és akár a médiában, akár a parlamentben képviselők vitakozhatnak azon, hogy milyen árfolyam jó a gazdaságnak. Mi ezt nagyon szívesen olvassuk, nézzük. Azt szeretnénk ösztönözni, hogy ezek a viták minél szakmaibbak legyenek, és ne legyenek kiragadott népcsoportok, lakosság egyetlen csoportja, vállalatok egyetlen csoportja, hanem ezek alaposak legyenek, és felkészülten zajljanak.

Ami az eurót jelenti, az eurócsatlakozás tekintetében mi az Unió tagjai vagyunk, vállaltuk az euró bevezetését. Itt nincs semmiféle kérdés. A kérdés az, hogy mikor történik meg. Ez a kormány döntése. Mi annyit mondunk, hogy a maastrichti kritériumrendszernek a 30. évfordulójára - és Matolcsy elnök úr ebben nagyon sok cikket publikált, a 30. évfordulójára - nekünk valamit kell mondani arról, hogy ezek a maastrichti kritériumok jók vagy nem.

(13.40)

Mi azt mondjuk, hogy nem jók, elavultak a 30 éves maastrichti kritériumok. És miért mondjuk ezt? Azért, mert a kelet-közép-európai régióban több olyan ország van, amelynek majd csatlakoznia kell, természetesen, hogy bebeszélünk abba, hogy mik legyenek a felvétel körülményei vagy követelményei. Ezek a követelmények elavultak, technikai követelmények

vannak, mi azt gondoljuk, hogy ezt újra meg kell vizsgálni, és itt vitának helye van.

És azt is szeretném hangsúlyozni, hogy amikor arról beszélünk, hogy az eurócsatlakozás, miért nem mondják el azt, hogy ez nemcsak azt jelenti, hogy az árfolyamunk fixálásra kerül, hanem azt is jelenti, hogy elveszítjük a monetáris politikát, a független monetáris politikát. Tehát a kamatlábat nem mi határozzuk meg Magyarországon. Ezekről miért nem szólnak, amikor arról beszélnek, hogy eurócsatlakozást gyorsítani kellene vagy lassítani kellene, és sokan érvelnek amellett, hogy gyorsítani kellene, mert fel kellene készülni arra a válságra. Jó lenne - még egyszer -, ha teljes körű képet adnának arról, hogy mit is jelent valójában az eurócsatlakozás, és annak fényében mondhatnánk el, hogy az eurócsatlakozást gyorsítani vagy lassítani kell. A Magyar Nemzeti Bank azon az állásponton van, hogy az eurócsatlakozás inkább később, mint hamarabb fog megtörténni, illetve ezt javasolja, és adott esetben a maastrichti kritériumrendszert alaposan újra kell gondolni.

Ami a gazdaságot illeti és a túlfűtöttséget. Ugye, ezt a szót nagyon sokan használják, hogy túlfűtött a gazdaság. Szeretném hangsúlyozni, hogy a gyors gazdasági növekedés, a magas gazdasági növekedés nem egyenlő azzal, hogy túlfűtött a gazdaság. Ha már 5 százalékos növekedést látunk, akár '18-ban, de '19-ben is, akkor már egyből azt mondják, hogy túlfűtött a gazdaság. Még egyszer: a magas növekedés nem egyenlő a túlfűtöttséggel. A túlfűtöttség definíciója az, hogy a gazdasági növekedés fogyasztásból történik, aminek van importvonzata, ezért romlik a külkereskedelmi többlet, átfordul deficitbe adott esetben, folyófizetésimérleg-hiány alakul ki. Magyarországon nincs ez.

Magyarországon egy közepes fejlettségi csapdából való kikerülés folyamata zajlik, méghozzá úgy, hogy nagyon magas a beruházási rátánk, majdnem 30 százalékos, ami világszerte magas, és a beruházások hajtják az importot, annak van importvonzata, és ezért romlik a külkereskedelmi mérlegünk. De ez jó, azért jó, mert a potenciális növekedésünket azon keresztül, hogy több kapacitás lesz, több gép lesz, több tőkeberuházás lesz, növeli. Így a magyar gazdaság potenciális növekedése ma már, azt gondoljuk, hogy nem 3-3,5 százalékos, hanem inkább 3,5-4 százalékos kategóriában van. Tehát, még egyszer: amikor túlfűtöttségről beszélünk, az nem azt jelenti, hogy magas növekedésnél túlfűtöttség van, meg kellene nézni, mi az oka a növekedésnek, és a magyar növekedésnek a magas beruházási ráta és a nagyon erős, adott esetben FDI-beáramlás, és az, hogy minden hónapban több gyárat jelentünk be, hogy idetelepül, odetelepül, és fejlesztések zajlanak.

Ami az NKP-t, a kötvényprogramot illeti: igen, mi is olvassuk azt, hogy sokan kritizálják azt, milyen cégeknek jut, kinek jut ebből a kötvényprogramból. A kötvényprogram célja csakis a vállalati kötvénypiac

fejlesztése; európai központi banki mintára, a teljes programnak a feltételrendszere megegyezik az NKP feltételrendszerével. Az, hogy milyen vállalatokhoz kerül, hogy az kormányközeli vagy nem kormányközeli, nekünk nincsen semmilyen jogunk itt mérlegelésre, aki bejön, jelentkezik a programba és eléri a ratingben a B+ kategóriát és a B+ kategória fölött van, magyarán jobb vállalat, az részt vehet ebben a programban. Ki mondja meg, hogy ha 50 százalék, 40 százalék, 10 százalék vagy 60 százalék a kormányközeli vállalatok aránya, az jó vagy nem? Ki mondja meg egyáltalán, hogy ki a kormányközeli? Elnézést, ne mutogassunk már ilyen tekintetben összevissza cégekre! Ezek a cégek ma a gazdaság nagyon fontos pillérei, és ezeket a pilléreket igenis támogatni kell a kötvényprogram felfuttatásával.

Ami a MÁP Pluszot illeti: itt is én nem értek sokakat, hogy a MÁP Plusz sikere, hogy sikerült egy olyan lakossági kötvényt kitalálni, ami lényegében rengeteg megtakarítót behozott, nemcsak a fővárosba, de most már megy vidékre is, és azt mondják, hogy ez a gazdagoknak jut - hát, ez blódség! Tehát igaz, hogy a MÁP Plusz értékesítésének nagy része Budapesten kezdődött, mert itt kevesebb ember több pénzzel rendelkezik, de megy át a vidékre, és a vidéki hálózatokban a Postán keresztül növekedni fog, és itt több ember kisebb pénzét fogja irányítani a MÁP Pluszba. Ennek érdekében is megjelent a MÁP Plusz kinyomtatott formája, materializált formában, lehet kérni, hogy adott esetben ezt az értékpapírt fizikai formában tulajdonolja, aki akarja. A MÁP Plusz ilyen tekintetben mindenkihez eljut, de természetesen, hogy Budapesten indul el az értékesítés. Kis türelmet kérünk, vidéken is meg fog jelenni a MÁP Plusz, és nagyon-nagyon sok ember számára elérhető lesz.

Ami az infláció mérését illeti: utána kellene nézni, hogy az infláció mérését ki határozza meg. Nem is a KSH, hanem van egy olyan inflációs index, amit úgy hívnak, hogy harmonizált inflációs index, ami az Eurostat hatásköre. Tehát amikor önök azt mondják, hogy az inflációmérést meg kellene változtatni, forduljanak az Eurostathoz. Minden országban ugyanúgy mérik az inflációt, ugyanolyan elvek alapján. Nem biztos, hogy ez tökéletes, mi is azt mondjuk, hogy ez nem tökéletes, vannak olyan tényezők, amit önök említenek, a lakásárak, amit, ha beletennénk, fölfelé húznák, de vannak olyan tényezők, mint például a technológiai növekedés, ami viszont lefelé húzná, hiszen ma egy kocsi kevesebb benzint fogyaszt, mind mondjuk, tíz évvel ezelőtt, amit egy inflációban nem veszünk figyelembe, hogy a fenntartás költsége vagy adott esetben a használati értéke növekszik.

Ami a bankokat illeti: hogy a bankok milyen terhelést jelentenek, ez a kormány és a parlament döntése, mi azt tudjuk mondani, hogy a bankok Magyarországon sajnos továbbra is nagyon drágák a fogyasztók számára, és nem működnek hatékonyan. Az IT-beruházásaik, az új infrastruktúrába, az új fizetési

rendszerbe való beruházásaik elmaradnak a régiós országokétól, sajnos lassúak, és adott esetben a digitális fejlődésből sokkal nagyobb részt kell kiharcolniuk, sokkal aktívabbnak kell lenniük, nemcsak azért, mert adott esetben ez egy nemzeti trend, hanem azért is, mert meg kell küzdeniük a fintech cégekkel, és az nem elég, hogy ők kitűzzenek maguknak stratégiát, pénzt is kell áldozni rá, és erre van pénzük, hiszen tényleg nagyon jelentős az eredményük.

Ami a készpénzt illeti: a készpénz visszaszorítása nagyon hosszadalmas folyamat. A készpénz egy része vagyontartási elem, nem fizetési elem, és van, amit fizetési célból tartunk. Maga a MÁP Plusz ezen is fog változtatni, még egyszer, a MÁP Plusz idővel be tudja csatornázni a készpénzt is a megtakarítás ezen formájába, de türelem, türelem, türelem. Jelen pillanatban a készpénz növekedési üteme lelassult, és ez a lassulás igenis egy kedvező folyamat.

Végül, még mielőtt zárnam gondolataimat, uniós forrásokra térnék rá. Az uniós források vizsgálata szerintem nagyon fontos dolog, mi is vizsgáljuk. Mi azt mondjuk, hogy az elmúlt öt-hat évben a növekedés 40 százaléka külföldi forrásokból, benne uniós forrásokból valósult meg, és 60 százaléka hazai forrásokból, ami bankrendszer jelent, jegybankot jelent és költségvetést jelent. Ilyen tekintetben belföldi forrásokra alapuló növekedésünk van, és a jövőben is az lesz. De ez a 60-40 el fog mozdulni természetesen, az uniós források csökkenésével a belföldi források aránya növekedni fog. És ennek van tere, azért van tere, mert miközben nálunk a hitel/GDP arány akár a vállalati és a háztartási szektorban 20 százalék körüli, ha megnézzük Csehországot vagy Lengyelországot, kétszer-háromszor akkora. Tehát magyarán, a bankrendszer és a bankrendszer hitelezésének és annak felfutásának, amit mi úgy hívunk, hogy a bankrendszer penetrációjának, növelésének igenis van helye.

Végül, ha az MNB működését összegezném, nem tudnám máshogy összegezni, mint elnök úr, hogy az MNB működése '18-ban igenis sikeres volt, és ha a sikerességének csak egyetlen kritériumát nézzük, hogy a gazdaság sikeres, és '18-ban a gazdaság sikeres volt, és ehhez a jegybank hogyan járult hozzá, azt gondolom, már csak ebből is látszik, hogy a jegybank milyen működést, milyen kedvező és sikeres működést tudott felmutatni '18-ban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(13.50)

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr. Megkérdezem Hadházy Sándor urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

HADHÁZY SÁNDOR, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenekelőtt szeretném megköszönni valamennyi hozzászólónak a

hozzászólását, függetlenül attól, hogy kritikát fogalmazott meg vagy pedig dicsérő szavakat mondott. Azonban számos hozzászóló elkövette azt a hibát, hogy nagyon tágan értelmezte a napirendi pontot, és jelentős mértékben eltért attól, holott azért szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy a napirendi pont címe a Magyar Nemzeti Bank 2018. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló határozat. Mindezek tükrében néhány gondolatot engedjenek meg.

Az egyik az, hogy szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat és a közvéleményt is arra, hogy milyen állapotok voltak 2008-2010 tájékán. Szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra is, hogy milyen együttműködés volt 2010 és 2013 márciusa között a magyar kormány és a Magyar Nemzeti Bank vezetése között. Látható az, hogy az együttműködés hiánya igen jelentős károkat és a mozgástér beszűkítését eredményezheti, az együttműködés megléte pedig egy dinamikus fejlődési pályára állíthat egy országot.

A magam nevében szeretném megköszönni a Magyar Nemzeti Bank vezetésének és valamennyi munkatársának, hogy támogatta a kormány gazdaságpolitikáját, támogatta a kormány költségvetési politikáját, és nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az ország adósságállománya kezelhető mértékbe került, és folyamatosan tudjuk csökkenteni ezt a hitelállományt, amelyhez a Magyar Nemzeti Bank legutóbb mintegy 800 milliárd forinttal járult hozzá. Ez nem lebecsülendő tétel, tehát a 2018. évben a Magyar Nemzeti Bank hozzájárulása 800 milliárd forint volt.

Tisztelt Országgyűlés! A Gazdasági bizottság határozati javaslata támogatja és elfogadja a Magyar Nemzeti Bank beszámolóját, éppen ezért én is ezt javaslom, hogy a parlament támogassa és fogadja el a beszámolót.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Fazekas Sándor képviselő úr: „Magyarokról és Kunokról!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miután az elmúlt években örvendetesen erősödtek a kapcsolatok Magyarország és a különböző türk, illetve török államok között, meggyőződésem, hogy érdemes röviden visszatekintnünk akár nagyobb időtávlatban is a kapcsolatokra és a közelmúltbeli fejleményekre. Ez azért is indokolt, mert a Türk Tanácsban velünk együtt részt vevő országok dinamikusan fejlődnek,

fontos partnereink, és rokoni szálak is fűzik őket a magyarországi kunokhoz.

Mint nagykunsági, karcagi lakos, a Kunszövetség tiszteletbeli elnöke, ezúton is szeretném kifejezni elismerésemet és köszönetemet Orbán Viktor miniszterelnök úrnak és a magyar kormánynek azokért az erőfeszítésekért, amelyeknek köszönhetően erősödtek a kazah, azeri, török, kirgiz és más relációkban is a kapcsolataink.

A magyarsághoz keleti vándorlása során már több mint egy évezreddel ezelőtt jó néhány dokumentálhatóan türk eredetű és nyelvű népcsoport csatlakozott, elég a kabarokra gondolnunk.

A mai nagykunok és kiskunok ősei a tatárjárás időszakában találtak új hazát Magyarországon. Kötöny hun király leghűségesebb hívei, mintegy 40 ezer család 1239 húsvétján nyertek bebocsátást a Radnai-hágónál IV. Béla királyunktól. Mint csatlakozott népelem, akik sosem kerültek jobbagyosorba, erősítették új hazájukat, hűek voltak a királyhoz, és autonómiájukért cserébe vérükkel adóztak.

Évszázadokon keresztül - igazi kun makacssággal - részt vettek a magyarság valamennyi szabadságküzdelmében. Letelepédtek, falvakat és városokat építettek, és átvették a magyarság kultúráját és nyelvét, de mindmáig megőrizték identitásukat és becses nyelvemlékünket, a kun Miatyánkot. A török idők végeztével elvesztették függetlenségüket és földtulajdonukat, de azt a redempció révén gyakorlatilag visszavásárolták. Saját népművészetünk, népszokásaink, jogrendszerünk, kultúránk és műveltségünk évszázadokon keresztül biztosította megmaradásunkat.

A ma is erős nagy- és kiskun közösségek a Kunszövetségbe, melynek elnöke F Kovács Sándor országgyűlési képviselő, illetve önkormányzati szinten a Kun Összefogás Konzorciumba tömörültek. Időszakonként nagy- és kiskun kapitányokat választanak, sőt jász testvéreinkkel együtt már évek óta főkapitányok is erősítik összetartozás-tudatunkat. Büszkék vagyunk arra, hogy Nurszultan Nazarbajev, Kazahsztán alapító államelnöke elfogadta felkérésünket, és így mint tiszteletbeli kunkapitány jelképesen valamennyi kun vezetője is egyben.

A Nagykunság fővárosában, Karcagon Varga Mihály pénzügyminiszter úr kezdeményezésére 25 éve nyílt meg a kazah konzulátus, amely kitüntető elismerést és diplomáciai kapcsolatot is jelent.

Horváth László tiszteletbeli konzul önzetlen segítőivel együtt évtizedek óta folytatja azt a munkát, amelyet a karcagi turkológus, Mándoky Kongur István kezdett a kun-kipcsak - hiszen ez a kifejezés ugyanazt jelenti - kapcsolatépítésben.

Mindenképpen új fejezetet nyit az, hogy Magyarországon a Türk Tanács irodát nyitott, és ez egyben lehetőség is kapcsolataink és rokoni szálaink erősítésére.

Valamennyi kun nevében ezúton is szeretném megköszönni Orbán Viktor miniszterelnök úr támogatását a türk képviselőlet ügyében, illetve azt, hogy

mint kun származású ember mindig kiemelten kezelte a kazah-magyar kapcsolatokat és a kun emberek ügyét.

Egyúttal valamennyi büszke kun érzésű ember nevében visszautasítom azokat a méltatlan támadásokat, amelyek egyes ellenzéki politikusok részéről érték a kormányt és a nagy- és kiskunokat, akik tudományosan bizonyíthatóan a kipcsak népek közé tartozó kazahok, üzbégek és kirgizek magyarországi rokonai, és mindig hű állampolgárai voltak Magyarországnak.

A kunokra most és a jövőben is, mint eddig mindenkor, lehet számítani közös ügyeinkben. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett V. Németh Zsolt képviselő úr: „Csoóri Sándor Program az élő hagyományért!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

V. NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A minap került a kezembe a „Járd meg bongyor” - Talpalávaló - Vasi népzene- és dallangyűjtemény I. kötete, amely Földesi János és Földesi Jánosné kiváló vasi népzenei oktató házaspár munkája. Ezt a kötetet Békefi Antal gyűjtése nyomán tették közzé, és közel száz, eddig még nem publikált Vas megyei népdalt tartalmaz.

A könyvnek melléklete egy CD is, amelyen az egykori adatközlők éneke mellett ott van ezeknek a daloknak a zenekari feldolgozása is. Hiánypótló mű ez népdalkörök, népzenei együttesek számára, hiszen brácsa- és bőgőkotta is segíti ennek a kiadványnak a hasznosítását, de mindezek mellett kiváló példa is a Csoóri Sándor Alap nyújtotta lehetőségekre.

Bármerre járunk az országban, nem lehet nem észrevenni, hogy a citerazenekarok új hangszereken játszanak, az egykori ládagyári hangszereket lecserélték kiváló, akár népi iparművész által készített citerákra is, a népzenei együttesek új hangtechnikával szólalnak meg, a táncoslányok új szoknyákban pörögnek, és a fiúk lábán is új csizma feszül. De talán még ennél is fontosabb, ami a táncművészet továbbélését segíti, hiszen a táncművészet, mint az UNESCO szellemi kulturális örökség listáján és a Hungarikumok Gyűjteményében is szereplő módszer, példa arra, hogy hogyan érezheti jól magát egy XXI. századi ember ősei kultúrájában.

(14.00)

Csoóri Sándor mondta annak idején, jó negyven esztendővel ezelőtt, talán az első táncművészeti egyikén szerepel ez az idézet, hogy a néptánc történetének két történelmi pillanata volt, az egyik, amikor fölkerült a színpadra, a másik, amikor visszakerült a földre, de már nem művészetként, hanem hogy tánc maradjon, ahogy szél a szél, eső az eső.

És bizony ezért ez a módszer élteti a kultúrát, nem csupán megőrzi, nem csupán ápolja, hanem élteti a kultúrát. Maga a népi kultúra nem csupán valamiféle művészeti lehetőség, esztétikai élmény, hanem kimondhatjuk azt, hogy értékrend is. Jó ezt ilyenkor, advent táján kijelenteni, amikor azt látjuk, hogy nemcsak régebbi hagyományokat őrzünk meg, hanem újak születnek, amikor minden kis falunak a főterén is ott van az adventi koszorú, tehát példát, kapaszkodót mutat, vagy éppen a néptánc, amely a nemi szerepkörre mutat kiváló eligazodást. Hiszen a néptáncban a karikázót lányok táncolják, a legényest fiúk, és reméljük, a legényesből nem is lesz soha leányos. Tehát eligazít bennünket maga a népi kultúra a mai értékzavaros világunkban is.

Az elmúlt években mintegy 10 milliárdot fordított erre a kormányzat. A jövő évi költségvetésben is 2 milliárd szolgál az együttesek, civil szervezetek támogatására, és mindez példa nélküli az elmúlt évtizedeket tekintve. Úgy vélem, hogy már most is kijelenthetjük, hogy a hozzáfűzött reményeket igazolta a program, és mindamellett, hogy kiváló esztétikai élményt nyújt, művészeti lehetőséget ad sokak számára ez a program, öntudatos magyar polgárt is formál. Bizom abban, hogy mind többen élhetnek ezzel a lehetőséggel az elkövetkező időszakban is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr: „Ha MotoGP, akkor Sávoly, avagy nem szükséges Magyarországon új versenypályát építeni, a sávolyit kell befejezni” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömteli, hogy Magyarország az elkövetkezendő években számos nemzetközi sporteseményt rendezhet meg. Gondoljunk itt az atlétikai világbajnokságra, a kézilabda-Európa-bajnokságra, vagy újabban hallani a lovas Európa-bajnokság megrendezéséről, és kevesebb figyelem jutott arra a hírre, hogy a kormány az autó-motor sportok fejlesztésére is stratégiát dolgozott ki időközben.

Mint azt Palkovics László miniszter úrtól megtudhattuk, a kormány célja a Hungaroring fejlesztése mellett egy új versenypálya építése, ami majd alkalmas lesz többek között motokrossz-, rali- és MotoGP-versenyek lebonyolítására is. A MotoGP sportág Magyarországon nem ismeretlen, hiszen Talmácsi Gábor személyében világbajnokunk is van. Kiváló versenyzőnk érthető okokból támogatja is ezt a versenyt, illetőleg az ehhez szükséges beruházásokat. A kérdés az, hogy ez mennyi közpénzből fog megvalósulni, és hol.

A kormány tudomásom szerint már szándéknyilatkozatot is aláírt a MotoGP kereskedelmi jogait birtokló céggel, amely alapján a verseny helyszínéről

2020. február 28-ig kell végleges döntést hozni. A kormány tehát jelenleg feltérképezi a nemzetközi verseny lebonyolítására alkalmas helyszíneket. Kósa Lajos kormánypartii képviselőtársunk már továbbment ezen a téren, és ő már arról is beszélt, hogy ez a pálya Kelet-Magyarországon épülhet meg. Szeretném leszögezni, nekem nincs azzal semmi bajom, hogy egy kormánypartii politikus lobbizik azért, hogy a térségébe menjenek a fejlesztések és a különböző beruházások. Bajom inkább azzal van, hogyha ezt egyes képviselők nem teszik meg. Viszont az más kérdés, hogy Kósa úr milyen szakmai alapon nyilvánult így meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én most meg is ragadom az alkalmat arra, hogy kifejezzem kérésemet arra vonatkozóan, hogy ezt a versenyt és ezt a versenypályát a jövőben Marcali és a Balaton mellett építsék meg, valósítsák meg, illetőleg, ahogy elnök úr is fogalmazott a kérdésben, fejezzék be a sávolyi pályát. Hogy miért? Köztudott, hogy az autó-motor sport iránt érdeklődők, a rajongók közel 80 százaléka Nyugat-Európából érkezik, ezt láthatjuk a Forma-1 versenyeken is, és számukra tehát könnyebben elérhető lenne a verseny helyszíne.

Sajnos kevesen tudnak arról, de Sávoly község területén már korábban elkezdődött egy MotoGP-pálya építése. Ez az úgynevezett Balatonring, ami a Balatontól és a Kis-Balatontól csupán néhány kilométer távolságra található Sávoly községben. 2008-ban kezdték a fejlesztést, az alapkövetésén kívül még a 4,2 kilométer hosszú pálya alapjába mintegy 4000 tonna követ építettek be. Ezt egyébként korábban nekem is volt lehetőségem megtekinteni. Ezenkívül a 600 hektáros ingatlanon gázvezeték helyeztek el, befejezték a térség csatornázását, és termálkutat is fúrtak. Az igen vastkos dokumentációs anyagban pedig szerepel még golfpálya, és a vendégek, érdeklődők, valamint a versenyzők elszállásolását biztosító szálloda is. A spanyol beruházó cég 10 évvel ezelőtt 10 milliárd forintot fektetett a fejlesztésbe.

A Balatonring befejezése és a MotoGP-versenyek Sávolyon történő megrendezése mellett szól a település jó fekvése, könnyű megközelíthetősége is. Tíz-húsz kilométeres távolságon belül található Zalakaros, Hévíz, Keszthely, valamint az M7-es autópálya, a 7-es út, továbbá a sármelléki repülőtér. Végezetül pedig nem kérdés, hogy a beruházás befejezése és az autó-motor sportversenyek Sávolyra hozatala jelentős mértékben segítené a délnyugat-balatoni térség fejlődését. Ezért kérem az országgyűlési képviselőtársaimat, különösen azokat, akik majd a döntést meghozzák, hogy a beruházás lehetséges helyszíneinek számbavételekor az általam most elmondottakra tekintettel gondoljanak Sávolyra.

Befejezve a napirend utáni felszólalásomat, megköszönöm a 2019-es évben az együttes munkát, megtiszteltetés volt önökkel együtt dolgozni. 2020-ban folytatjuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napirend utáni felszólalásoknak a végére értünk. Az **ülést bezárom.**

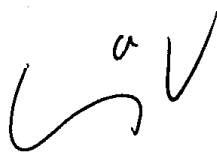
(Az ülés 14 óra 07 perckor ért véget.)

Arató Gergely s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)